Νίκος Κωνσταντίνου

Τα παιδιά με τα μαύρα

Πρόλογος Ν.Γ. Μιχαλολιάκου

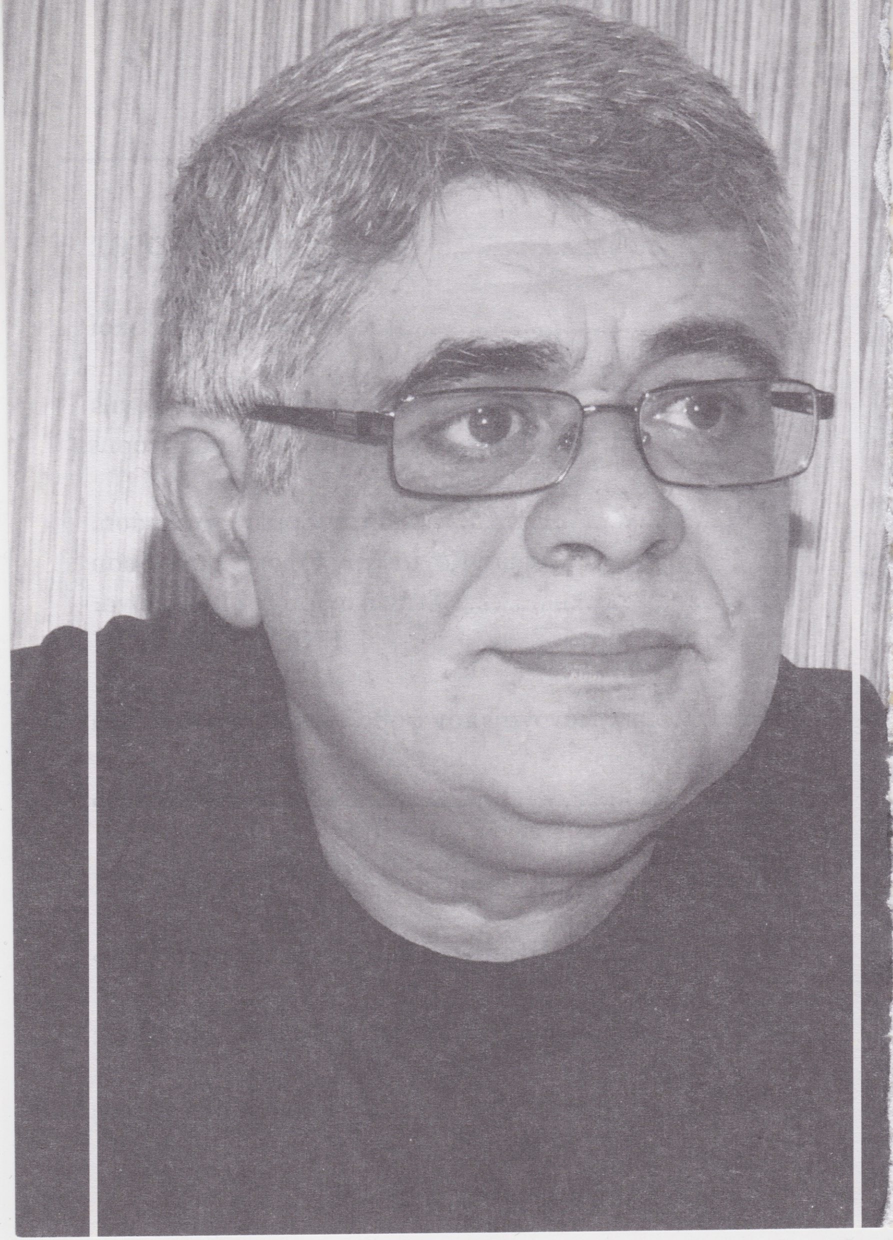
ΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

«Τα παιδιά με τα μαύρα»

Πρόλογος: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

Αισθητική επιμέλεια: Μ. Σιδηροπούλου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γεν. Γραμματέας Χρυσής Αυγής

Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ
ΣΤΟΝ «ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ»

Ήταν Κυριακή Μαρτίου 17 του έτους 2013, όταν στην Συναγωγή Μοναστηριωτών στην Θεσσαλονίκη, παρουσία του πρωθυπουργού της χώρας, Αντώνη Σαμαρά και εκπροσώπων όλων των κομμάτων, πλην της Χρυσής Αυγής, ασφαλώς, ο πρόεδρος του παγκοσμίου Εβραϊκού Συμβουλίου είπε τα παρακάτω:
«Σήμερα, αν και υπάρχει ειρήνη, δεν είναι όλα ειρηνικά. Οι Εβραίοι έχουν λόγο για ν' ανησυχούν. Όχι για τυχόν εξολόθρευσή τους αλλά για τον εξτρεμισμό, τη φανατική ιδεολογία, μία ιδεολογία που έφερε την καταστροφή πριν από 70 χρόνια. Μιλώ για τη Χρυσή Αυγή».
«Οι εξτρεμιστές δεν έχουν καμιά θέση στην Ελλάδα ή αλλού. Αλλά υπάρχουν. Οι ηγέτες τους χρησιμοποιούν τον χιτλερικό χαιρετισμό. Χρησιμοποιούν τη σβάστικα στις συγκεντρώσεις του κόμματός τους. Μιλούν για αίμα και τιμή. Τιμούν τους ηγέτες της ναζιστικής Γερμανίας. Αμφισβητούν ανοιχτά το Ολοκαύτωμα και αρνούνται την ύπαρξη των θαλάμων αερίων. Διαβάζουν αντισημιτικά κείμενα, ειδικά τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία θέση στην Ελλάδα ή αλλού στον κόσμο».

«Αυτή η ομάδα έχει να κάνει μόνο με το μίσος. Επιτίθενται σε ανθρώπους στους δρόμους μόνο και μόνο επειδή το χρώμα του δέρματός τους είναι διαφορετικό. Απειλούν δημοσιογράφους. Μιλούν όπως οι ναζί. Συμπεριφέρονται όπως οι ναζί. Είναι ναζί.»

Ούτε λίγο, ούτε πολύ, ο κ. Λόντερ είπε ότι «πρέπει να εξαλειφθούμε» και ότι δεν έχουμε θέση ούτε στην Ελλάδα, ούτε πουθενά στον κόσμο αλλού...! Αυτά τα είπε, χρησιμοποιώντας ακατάσχετες συκοφαντικές ψευδολογίες εναντίον μας, παρουσία της πολιτικής ηγεσίας του τόπου και τα είπε για ένα νόμιμο κόμμα, το οποίο εκπροσωπεί εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων. Εάν αυτό δεν αποτελεί μία ευθεία και βάναυση επέμβαση στην πολιτική ζωή της χώρας μας, τότε τι άλλο είναι;

Οι δηλώσεις του προέδρου του παγκοσμίου εβραϊκού συμβουλίου μεταδόθηκαν απ' όλους τους τηλεοπτικούς σταθμούς και δημοσιεύθηκαν σε όλες τις εφημερίδες. Όμως, σε αυτήν την τόσο «πλέρια δημοκρατική» χώρα, δεν βρέθηκε ούτε ένας πολιτικός, ούτε ένας δημοσιογράφος να καταγγείλει τα όσα είπε ο κ. Λόντερ! Φαίνεται πως έχουν αποδεχθεί και μάλιστα μετά περισσής προθυμίας το γεγονός ότι ο πρόεδρος του παγκοσμίου εβραϊκού συμβουλίου επιτρέπεται να έχει λόγο στα εσωτερικά πολιτικά πράγματα της χώρας... Όχι, μόνον δεν είπαν λέξη εναντίον των όσων είπε ο κ. Λόντερ, αλλά επανέλαβαν σαν παπαγαλάκια τα ίδια πράγματα οι εκπρόσωποι όλων των κομμάτων και βεβαίως οι γνωστοί «ινστρούχτορες» των μεγάλων καναλιών. Με την στάση τους αυτή επιβεβαιώνουν ότι μάλλον δεν είναι ψεύτικα τα «Πρωτόκολλα»... Το επιβεβαιώνουν αφού αποδέχονται αδιαμαρτύρητα τα λεγόμενά του και τις επιταγές του. Να δούμε εάν θα τις κάνουν και πράξη... Ήδη ο γνωστός θαμών σιωνιστικών συναθροίσεων Ευάγγελος Βενιζέλος, αλλά και οι ψευτοαντισιωνιστές μαρξιστές, τα ίδια που είπε ο Λόντερ λένε, όπως

τα ίδια είπε και ο Αντώνης Σαμαράς, που αν και γνωρίζει Ιστορία, αναφέρθηκε σε μια πατροπαράδοτη φιλία Ελλήνων και Εβραίων, η οποία μόνο στην φαντασία του υπήρξε στην ιστορία! Ας διαβάσει επιτέλους τα όσα γράφει ο Δίων ο Κάσιος, τι νομοθέτησε ο Ιουστινιανός, πως έβλεπαν τους Εβραίους οι Κλέφτες το 1821.
Είναι μόνο ο πρόεδρος του παγκόσμιου εβραϊκού συμβουλίου, όμως, ο μόνος ο οποίος καταφέρθηκε κατά της Χρυσής Αυγής; Όχι, ασφαλώς. Ένας ολόκληρος κόσμος εναντίον μας και εμείς εναντίον όλων! Αρκεί να αναφέρουμε τα συκοφαντικά δημοσιεύματα ΜΜΕ όπως New York Times, Guardian, BBC, Channel 4, Spiegel και τόσα άλλα. Ακόμη και ο αφέντης του παγκόσμιου χρήματος Τζωρτζ Σόρος έχει αναφερθεί αρκετές φορές επώνυμα σε άρθρα του κατά της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ.
Εναντίον όλων, λοιπόν, όπως εναντίον μας ήταν εδώ και χρόνια και με μεγαλύτερη ένταση τον τελευταίο χρόνο και τα ΜΜΕ του ψευτορωμαΐικου. Όμως, δεν κατόρθωσαν να μας σταματήσουν! Ούτε στις εκλογές τις δημοτικές, το 2010, ούτε τον Μάιο του 2012, ούτε τον Ιούνιο του 2012. Σταματήσαμε τους ποταμούς της λάσπης τους και κρατήσαμε ανέγγιχτες τις καρδιές εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων από τα ψέματά τους με αιχμή του δόρατός μας... «τα παιδιά με τα μαύρα».
Το μικρό αυτό βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου αγαπητή φίλη και αγαπητέ φίλε, σε αυτόν τον αγώνα αναφέρεται. Στο πως μέσα στον χρόνο και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ έδωσε έναν υπέροχο αγώνα ενάντια σε ένα ολόκληρο καθεστώς και νίκησε! Και συνεχίζει να νικά... και δεν αλλάζει! Όσο κι αν θα το ήθελαν αυτό κάποιοι για να μας δεχθούν τότε με πρόθυμες αγκάλες μέσα στις δομές της σάπιας πολιτείας τους. Θα διαβάσεις στις σελίδες που ακολουθούν για την συνέπειά μας, για την κοινωνική μας δράση, για το ότι αυτό που εμείς πιστεύουμε δεν είναι μια εφήμερη μόδα, αλλά μια κοσμοθεωρία, παλαιά όσο και ο κόσμος.

Μια Ιδεολογία αιώνια, όπως αιώνιος είναι και ο Ελληνισμός. Όμως, «τα παιδιά με τα μαύρα» δεν είναι μια υπόθεση του τελευταίου χρόνου. Ήταν πάντοτε δίπλα σας, ζούσαν ανάμεσά σας, εδώ και πολλά χρόνια.

Κάποιοι από εσάς δεν τους παίρνατε στα σοβαρά, κάποιοι είχατε βολευτεί στο μπουρζουάδικο όνειρό σας, όμως εμείς το λέγαμε πως θα έλθει η ώρα μας και πως δεν ήλθε ακόμη ο καιρός μας γιατί δεν είμαστε τα ήσυχα πτηνά των ήρεμων καιρών, αλλά πουλιά της καταιγίδας και της θύελλας και η καταιγίδα ήλθε και η θύελλα ήλθε και μαζί με αυτή ήλθαμε και εμείς «τα παιδιά με τα μαύρα».

Ήλθαμε σε μια δύσκολη εποχή για την Πατρίδα μας σε μια εποχή όπου περισσότερο από ποτέ βλέπουμε πόσο αληθινή ήταν η προφητεία του Πατρο-Κοσμά, ότι θα έλθει κάποτε ένα ψευτορωμαίικο. Αυτό το ψευτορωμαίικο χωρίς ποτέ του στην πραγματικότητα να έχει αληθινή εθνική κυριαρχία για να είμαστε ειλικρινείς έβγαλε πλέον ακόμη και την τελευταία μάσκα μιας δήθεν εθνικής αξιοπρέπειας με το περίφημο Μνημόνιο. Αυτό το Μνημόνιο με τυπική πλέον την εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας, το οποίο δεν είναι τίποτε άλλο από την ξαναβρυκολακιασμένη θεωρία της μικράς και εντίμου Ελλάδος. Έγραφα στον πρόλογο του βιβλίου του συναγωνιστή Κ.Θ.Ιωάννου «Γεωπολιτική - Κάποτε Έλληνες, Πάντοτε Έλληνες» τα παρακάτω:

«Η Μικρασιατική καταστροφή έφερε στην επιφάνεια την θεωρία της «μικράς και εντίμου Ελλάδος», μία θεωρία πέρα για πέρα αντίθετη προς τους νόμους της γεωπολιτικής. Στη θέση που βρίσκεται η Ελλάδα, στην κρίσιμη γεωστρατηγικά αυτή θέση, πρέπει να καταλάβουμε πως δεν είναι δυνατόν να υπάρχει κανένα μικρό και... έντιμο κράτος. Η Ελλάδα δεν είναι ούτε Μονακό, ούτε Λιχνενστάιν, ούτε καν Δανία ή Λουξεμβούργο.

Η περίφημη θεωρία της μικράς και εντίμου Ελλάδος δεν είναι τίποτε άλλο από το δόγμα αυτής της ίδιας της ξενοκρατίας, ενώ αναλόγου σκοπού ιδεολόγημα είναι και το ότι η Ελλάς πρέπει να είναι πάντα σύμμαχος με την μεγάλη ναυτική δύναμη. Αυτή σύμφωνα με τους νόμους της γεωπολιτικής δεν είναι τίποτε άλλο από μία επιλογή υποταγής! Η Ελλάδα ή θα είναι μεγάλη και κυρίαρχη ή δεν θα είναι καθόλου Ελλάδα. Δεν είναι δυνατόν στην θέση που βρίσκεται η Ελλάς γεωστρατηγικά να υπάρχει ένα «μικρό», κυρίαρχο κράτος.»
Απόλυτα σχετικό με τα παραπάνω και αυτό που πριν από έναν ολόκληρο αιώνα και πλέον ο πατέρας της γεωπολιτικής Κάρολος Χαουσχόφερ είχε γράψει: «Οι μικρές χώρες όπου κι αν γυρίσουν, βρίσκουν εμπόδια στον δρόμο τους. Το αεροπλάνο και οι ραδιοεπικοινωνίες τις κρατούν υπό την θέληση των ισχυρότερων γειτόνων τους. Τα σχέδιά τους κι οι ελπίδες τους εξατμίζονται σε όνειρα ή συμπυκνώνονται σε συμπλέγματα ικανοποίησης, σε τέτοιο βαθμό προσαρμοσμένα στην πολιτική ισχύος των γειτόνων τους, ώστε φαίνεται να μην υπάρχει χώρος για δική τους πολιτική. Τότε οι μικρές χώρες δεν έχουν πια το δικαίωμα να υπάρχουν. Γιατί κάθε χώρα όχι μόνο πρέπει να ξέρει πως ενεργεί μία Δύναμη, αλλά και να θέλει να ενεργεί σαν Δύναμη».
Όλα δείχνουν πως η Ελλάδα συμπεριφέρεται σαν μία μικρή χώρα όχι μόνο απέναντι στους περίφημους δανειστές της, οι οποίοι σήμερα εξοντώνουν κυριολεκτικά τον Ελληνικό λαό, αλλά και έναντι της ολοκάθαρης τουρκικής απειλής. Γίνεται ολοένα και περισσότερο ένα κράτος χωρίς εθνική κυριαρχία. Σε όλα αυτά εμείς οι Χρυσαυγίτες είμαστε κάθετα αντίθετοι, όπως αντίθετοι είμαστε και σε όλους αυτούς, οι οποίοι ισχυρίζονται για να δικαιολογήσουν την προδοσία τους ότι η Πατρίδα μας είναι μία φτωχή χώρα και μοιραία πρέπει να ξεπουλιέται σαν πόρνη στο παζάρι των εθνών για να έχει δικαίωμα στην επιβίωση.

Όμως, αυτή η ηττοπαθής και αμυντική πολιτική είναι μοιραίο ότι θα οδηγήσει, εάν δεν υπάρξει μία σφοδρή εθνική αντίδραση, στην ολοκληρωτική καταστροφή του Έθνους μας. Σε αυτήν την τραγική και μοιραία πολιτική για την οποία ευθύνονται τόσο τα κόμματα της μεταπολίτευσης, όσο και το οικονομικό κατεστημένο, ήλθε να προστεθεί και ένας παράγοντας κυριολεκτικά θανάσιμος για αυτό το ίδιο το μέλλον του Ελληνισμού.
Η παρουσία στη χώρα μας εκατομμυρίων λαθρομεταναστών και μάλιστα σε μία εποχή που ο Ελληνισμός δημογραφικά φθίνει, είναι μια βόμβα κυριολεκτικά στα θεμέλια ακόμη και ενός μελλοντικού εθνικού κράτους! Επιπόλαια, οι μοιραίοι και άβουλοι μαρξιστές της αριστεράς και οι λιμπεραλιστές της ψευτοδεξιάς, δεν βλέπουν το πρόβλημα. Δεν βλέπουν ότι η Ελλάδα τελειώνει και οι Έλληνες στις επόμενες δεκαετίες είναι πολύ πιθανόν να αποτελούν μία μειονότητα μέσα στην ίδια τους την Πατρίδα και στους επόμενους αιώνες μια ιστορική ανάμνηση όπως οι Άβαροι, οι Πετσενέκοι, οι Βαβυλώνιοι και οι Σουμέριοι. Γιατί είναι ψέμα ότι τα Έθνη δεν πεθαίνουν. Πεθαίνουν όταν χάσουν την ιστορική τους μνήμη, την ιστορική τους ταυτότητα και βεβαίως όταν ο ζωτικός τους χώρος κατακλυστεί από αλλόφυλους με άλλους τρόπους, άλλη πίστη, άλλα ήθη και έθιμα...
Μέσα στο χωνευτήρι της παγκοσμιοποίησης θέλουν να τελειώνει το αιώνιό τους πρόβλημα, το οποίο αποτελούσε μέσα στους αιώνες και αποτελεί και σήμερα για αυτούς οι οποίοι φιλοδοξούν να γίνουν οι αφέντες του κόσμου, το μεγάλο τους πρόβλημα, ο αιώνιος Ελληνισμός, ένα έθνος και μία κοσμοαντίληψη αντίθετη σε όσα αυτοί πιστεύουν, σταθερά απέναντι στα σκοτεινά σχέδιά τους.
Ζούμε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και αξίζει στο σημείο αυτό να σας παραθέσω ένα απόσπασμα από το πάντοτε επίκαιρο έργο του Όσβαλντ Σπένγκλερ «Η παρακμή της δύσε-

ως», ένα απόσπασμα το οποίο δείχνει πολύ καθαρά αυτό που θέλουν, αυτό στο οποίο πρέπει με πάθος να αντισταθούμε: «Στη θέση του σύμπαντος μία πόλη, ένα σημείο, όπου συγκεντρώνεται όλη η ζωή μεγάλων περιοχών, οι οποίες άλλοτε έσφυζαν από ζωή και τώρα εγκαταλείπονται και μαραίνονται... Στη θέση ενός λαού με πλούσιες εκφραστικές μορφές, που αναπτύχθηκε κοντά στη φύση, ένας νέος νομάς, ένα παράσιτο που κατοικεί στην μεγάλη πόλη...» Αυτό ζούμε σήμερα με τις κοσμοπόλεις-τερατουπόλεις, οι οποίες συνεχώς αυξάνονται.

Ο άνθρωπος των πόλεων αυτών, απομονωμένος από την φύση και την αλήθεια, είναι πράγματι ένα παράσιτο χωρίς παραδόσεις, πνιγμένο στην ανώνυμη και άμορφη μάζα, άθρησκος, λογοκρατούμενος και υλιστής. Είναι ο Homo Economicus της εποχής της παγκοσμιοποίησης.

Θέλουν να κάνουν την παγκοσμιοποίηση... Όμως, δεν αντιλαμβάνονται ότι κανένας δεν μπορεί να εξουσιάσει τον υπέροχο αυτό και θαυμαστό κόσμο! Ότι Παντοδύναμος είναι μονάχα ο Θεός και για μια ακόμη φορά θα πληρώσουν την αλαζονεία τους και την απληστία τους. Οδεύουμε ολοταχώς προς την παγκοσμιοποίηση, προς ένα παγκόσμιο νόμισμα, προς την καταστροφή των εθνικών κρατών. Όμως, αυτό δεν θα φέρει μία καινούργια τάξη, αλλά το πλέον πιθανόν, το χάος.

Θέλουν την παγκόσμια εξουσία, αλλά αυτό το οποίο μέχρι σήμερα φαίνεται ότι τελικά θα κατορθώσουν είναι ότι θα σκορπίσουν ένα ατέλειωτο χάος σε ολόκληρο τον κόσμο. Δεν τους δίδαξε τίποτε η τελικά άτακτη υποχώρησή τους από το Ιράκ και ο περιορισμός της ισχύος τους στο Αφγανιστάν μόνο στην πρωτεύουσα της χώρας αυτής και στα περίχωρά της. Μία γεύση αυτού του χάους πήραμε πρόσφατα και εξακολουθούμε να παίρνουμε από την περίφημη «αραβική άνοιξη», η οποία σκόρπισε παντού ερείπια και πτώματα.

Επιπλέον είναι να γελά κανείς με τις δυνάμεις που επιστράτευσαν στο πλευρό τους σαν συμμάχους τους για τον... εκδημοκρατισμό οι ιέρακες της παγκοσμιοποίησης. Δυνάμεις με καθεστώτα αυταρχικά, πολύ λιγότερο δημοκρατικά, από αυτά που ανέτρεψαν ή προσπαθούν να ανατρέψουν. Βασίζονται στην υπεροπλία τους, στην τεχνολογία και στα προηγμένα οπλικά τους συστήματα. Εάν είχαν διαβάσει τον Παναγιώτη Κονδύλη και συγκεκριμένα το κεφάλαιο εκείνο του βιβλίου του «Θεωρία του πολέμου», με τον τίτλο «Θερμός πόλεμος μετά τον ψυχρό πόλεμο - ο τεχνολογικός πόλεμος», θα γνώριζαν ότι όπως γράφει ο αείμνηστος καθηγητής: «...όχι μόνον η υψηλή, αλλά και η κατώτερη ή απλούστερη τεχνολογία μπορεί να εξαρθρώσει την υψηλή τεχνολογία.
Ο θεωρητικός και ο ιστορικός του πολέμου οφείλουν να έχουν πάντοτε κατά νουν ότι σε καμία εποχή η υπέρτερη ή κυρίαρχη οπλική τεχνική δεν εκτόπισε και δεν αχρήστεψε εντελώς τις παλαιότερες και ατελέστερες.»
Στο ίδιο κεφάλαιο παρακάτω αναφέρει χαρακτηριστικά: «Μία και μόνη πυρηνική έκρηξη στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας αρκεί για να καταστρέψει σχεδόν τελείως τα δορυφορικά συστήματα επικοινωνιών - και πυρηνικά όπλα έχουν ή μπορούν εύκολα να κατασκευάσουν πολύ περισσότεροι απ' όσους είναι σε θέση να στήσουν εκτεταμένα τέτοια συστήματα. Τα κέντρα επεξεργασίας των πληροφοριών, πάνω στην επιφάνεια της γης, μπορούν εύκολα να πληγούν με όπλα ακόμα πιο παλαιά απ' ότι τα πυρηνικά, ή εν πάση περιπτώσει με σύγχρονα όπλα που με τη δράση τους κάνουν αδύνατη τη χρήση όπλων από μέρους του εχθρού, δηλαδή τον παραλύουν ή τον τυφλώνουν».
Η υπεροπλία τους, λοιπόν, δεν είναι δεδομένη, όπως αποδείχθηκε στα στενά δρομάκια της Βαγδάτης και της Καμπούλ. Επομένως, η επιβολή της παγκοσμιοποίησης δια της ισχύος των όπλων είναι πολύ αμφίβολη.

Εκτός, όμως, από την ένοπλη απειλή χρησιμοποιούν και αυτό το υφίσταται με τρόπο σκληρό η Πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια, και την οικονομική απειλή και πόλεμο. Έχουν μαζέψει στα χέρια τους όλο το χρήμα του κόσμου και με δάνεια τοκογλυφικά προσπαθούν να επιβάλλουν την θέλησή τους σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Η περίπτωση της Ελλάδος είναι μία χαρακτηριστική περίπτωση αυτού του οικονομικού πολέμου. Το χρέος της χώρας μας αποτελεί τον ορισμό του σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο ΕΠΑΧΘΟΥΣ ΧΡΕΟΥΣ, όμως αυτό δεν τους σταμάτησε. Με πρόθυμους συμπαραστάτες τους το οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο επέβαλαν το μνημόνιο, το οποίο με μαθηματική ακρίβεια οδηγεί στην εξόντωση κάθε υγιούς οικονομικής δραστηριότητας στην Πατρίδα μας.

Πριν προχωρήσουν όμως στο οικονομικό αυτό ολοκαύτωμα του Ελληνισμού, είχαν φροντίσει να καταστρέψουν κάθε δομή της εθνικής μας οικονομίας, Να καταστρέψουν την βιομηχανία μας, την αγροτική μας παραγωγή, τους παραδοσιακούς εμπορικούς δρόμους των Ελλήνων εδώ και έναν σχεδόν αιώνα.

Μέσα σε μια τέτοια δύσκολη περίσταση ήλθε από το πουθενά σύμφωνα με τα δικά τους πολιτικά δεδομένα η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, και «τα παιδιά με τα μαύρα»! Απορούν και με χίλιους τρόπους προσπαθούν λογικά να εξηγήσουν πως εμφανίστηκε, πως πήρε σάρκα και οστά ένα καθώς λέγουν «φάντασμα του παρελθόντος», το οποίο με χίλιους τρόπους και με ατέλειωτα ψέματα είχαν εξορκίσει! Τόσο οι εντόπιοι εξουσιαστές, όσο και οι παγκόσμιοι αφέντες τους κάνουν το λάθος να πιστεύουν ότι αυτός ο κόσμος ο θαυμαστός και μέγας πορεύεται με τους νόμους αυτού που αποκαλούν λογική. Εάν είχαν μελετήσει την Ιστορία θα έβλεπαν ότι δεν πορεύονται τα πάντα όπως οι θεωρίες των «σοφών» θέλουν.

Η Ιστορία έχει την δική της ψυχή και παντοδύναμος στον κόσμο αυτό δεν μπορεί να είναι κανένας άρχοντας των πυρηνικών κεφαλών, ουδείς μαΐστορας των Χρηματιστηρίων και του άυλου χρήματος.

Ποιοι όμως είμαστε εμείς οι Χρυσαυγίτες; Τι θέλουμε και τι πιστεύουμε;

Είμαστε πάνω απ' όλα και πρώτα απ' όλα Έλληνες και Εθνικιστές. Πιστεύουμε στην Δικαιοσύνη, την Αξιοκρατία και την Ελευθερία. Όσο για την λάσπη τους μας αφήνει αδιάφορους. Μας λένε «ναζιστές» και «φασίστες».

Όμως, ούτε Γερμανοί είμαστε, ούτε Ιταλοί και η Ελλάδα του 2013 δεν έχει καμία σχέση ούτε με την Ιταλία, ούτε με την Γερμανία του μεσοπολέμου!

Και στο κάτω κάτω της γραφής, όλα αυτά τελειώσαν για τους επικυρίαρχους σήμερα του κόσμου τον Μάιο εκείνο του 1945 στο Βερολίνο. Τι έχουν να φοβούνται 70 σχεδόν χρόνια μετά; Τι φοβούνται ότι θα ξαναζωντανέψει με «τα παιδιά με τα μαύρα»;

Μήπως τελικά αυτό που φοβούνται είναι η δύναμη της Εθνικής Ιδέας; Μήπως τα πυρηνικά τους όπλα, οι μετοχές τους και τα συναλλαγματικά τους αποθέματα στέκουν αδύναμοι μπροστά στην ορμή μιας πυρωμένης ψυχής; Μήπως όλα αυτά τα πανίσχυρα όπλα τους δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την δύναμη μιας Ιδέας;

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ πιστεύει στην Ελλάδα, πιστεύει στον Εθνικισμό και έχει για τα σημερινά προβλήματα του τόπου συγκεκριμένες προτάσεις και συγκεκριμένες θέσεις. Αρνούμαστε με κάθε τρόπο αυτό το άδικο καθεστώς, της μίζας, της διαφθοράς και τελικά του μνημονίου.

Αυτήν την τυραννία με την πλύση του εγκεφάλου που επιβάλλουν με τα πολύχρωμα κανάλια τους, σκορπώντας απατηλές εικόνες που δηλητηριάζουν τις ψυχές, οι άρχοντες της διαπλοκής που εξουσιάζουν τα ΜΜΕ.

Αγαπητοί αναγνώστες, στο κείμενο που ακολουθεί θα δείτε μια άλλη όψη της Αλήθειας που σας κρύβουν. Επιτέλους σταματήστε να ζείτε μέσα στις σκιές σε ένα άλλο «Πλατωνικό σπήλαιο» και δείτε να αχνοχαράζει ένα κομμάτι Αλήθειας από την άλλη πλευρά του λόφου!

Η Ελλάδα των ονείρων μας, η Ελλάδα που θέλουν τα «παιδιά με τα μαύρα», είναι μια Ελλάδα που θα ανήκει στους Έλληνες, μια Ελλάδα ελεύθερη και κυρίαρχη, υπερήφανη και αξιοπρεπής «που θα υψώνει πάντα υπερήφανη το μέτωπο στον ξένο» κατά πως λέγει στο ποίημα του «Φωτεινός» ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης. Σε αυτή την Ελλάδα των ονείρων μας, που προσπαθούμε να κάνουμε πραγματικότητα, δίνοντας την μάχη εναντίον όλων, σε θέλουμε δίπλα μας.

Ν.Γ. Μιχαλολιάκος – Μάρτιος 2013

⊕⊕⊕

Δύο κόσμοι διαφορετικοί

Τον Μάιο του 2012, το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα της Χρυσής Αυγής βγήκε δυναμικά στο προσκήνιο στρέφοντας επάνω του τα φώτα – αλλά κυρίως τα πυρά... - του καθεστώτος των παλαιών κομμάτων και των εργολάβων της παραπληροφόρησης.

Η τακτική του πολιτικού συστήματος, το οποίο γνώριζε μήνες πριν την ραγδαία άνοδο των Εθνικιστών, πέρασε από διάφορα στάδια: Έως τα τέλη του 2011, επέλεξαν απλώς να προσποιούνται πως δεν υπάρχουμε. Εν συνεχεία άρχισαν δειλά-δειλά να παρουσιάζουν τις πρώτες δημοσκοπήσεις όπου έδιναν στην Χρυσή Αυγή ποσοστά που κυμαίνονταν από 1 έως 2%. Ήταν η λογική της «χαμένης ψήφου» καθώς το κόμμα του Γ. Καρατζαφέρη που μέχρι εκείνη την στιγμή παγίδευε μια μεγάλη μερίδα πατριωτών, εμφανίζονταν να καταλαμβάνει μέχρι και... 10%. Τα παραπάνω δημοσιεύονταν ελάχιστους μήνες πριν τις βουλευτικές εκλογές και η «αξιοπιστία» των εταιριών δημοσκοπήσεων επαφίεται στην κρίση σας. Πλησιάζοντας, τέλος, προς την 6η Μαΐου, αποφάσισαν να σώσουν τα προσχήματα και προκειμένου να μην εκτεθούν περαιτέρω, εμφάνιζαν την Χρυσή Αυγή να εισέρχεται στην βουλή με ποσοστά από 4 έως 5%.

Εν τέλει, μισό εκατομμύριο Έλληνες στάθηκαν στο πλευρό μας και προσέξτε θράσος που είχαν: Δεν φτάνει που... έσφαλαν έναντι της «δημοκρατίας» τον Μάιο, φρόντισαν να το επαναλάβουν έναν μήνα αργότερα, παρά την καθημερινή απαίτηση των τηλε-δημοκρατών να «διορθώσουν» την ψήφο τους!

Η νίκη αυτή άνοιξε, όπως ήταν αναμενόμενο, τον ασκό του Αιόλου αυτού του σάπιου κατεστημένου εναντίων των Ελλήνων Εθνικιστών. Το αντικείμενο που θα μας απασχολήσει λοιπόν, σε αυτό το βιβλίο είναι η πολεμική του πολιτικού συστήματος απέναντι στο Κίνημά μας και ο άνισος αγώνας των «παιδιών με τα μαύρα» εναντίον του. Γράφοντας «πολιτικό σύστημα», δεν εννοώ τα κόμματα και μόνον, αλλά και τα φερέφωνα της κομματοκρατίας στην Ελλάδα της μεταπολίτευσης που δεν είναι άλλοι από τους καλά αμειβομένους τρομοκράτες των ΜΜΕ.
Αρθρογράφοι καθημερινά σχολιάζουν ποικιλοτρόπως το Κίνημά μας, πάντοτε με την γνωστή... αντικειμενικότητα που τους διακατέχει: «Είναι συστηματικοί», λένε οι αριστεροί, που δεν παραλείπουν να προσθέτουν πάντα ότι οι Χρυσαυγίτες «συνεργάζονται με την αστυνομία». Δεν έχουν καταφέρει ακόμα όμως, να εξηγήσουν πως οι «συστηματικοί» Εθνικιστές, είναι κατ' ουσίαν φιμωμένοι από το ίδιο σύστημα.
«Είναι λαϊκιστές», κράζουν οι φιλελεύθεροι δεξιοί ψάλτες, οι οποίοι μάλιστα προκειμένου να έχουν πολλαπλά οφέλη, διαρρέουν προχωρημένα σενάρια τρόμου με δήθεν «εμφύλιο πόλεμο» στην χώρα μας, που θα προκληθεί από την άνοδο των «άκρων». Πολύ θα ήθελαν να είναι έτσι, γιατί η αποσταθεροποίηση θα ενίσχυε την τυραννία των τοκογλύφων με ευθύνη μάλιστα των... άκρων.
Στην πραγματικότητα είναι πολλά περισσότερα που μας καταλογίζουν και με αυτά θα ασχοληθούμε παρακάτω. Υπάρχουν μάλιστα αρκετά στα οποία συμφωνούν όλοι ανεξαιρέτως: Ότι είμαστε «ναζιστική συμμορία» και επικίνδυνοι. Για το τελευταίο δεν θα διαφωνήσουμε καθόλου...
Ναι, είμαστε επικίνδυνοι για εκείνους, γιατί είμαστε αποφασισμένοι να τους πολεμήσουμε μέχρι να ελευθερωθεί η Πατρίδα μας από την αδίστακτη συμμορία της μεταπολίτευσης που καταλήστευσε τον ιδρώτα του Λαού μας και ξεπούλησε την εθνική μας κυριαρχία στους διεθνείς τοκογλύφους.

Αφήνοντας για την ώρα τα πολύχρωμα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, ας περάσουμε σε ένα κρίσιμο ερώτημα που θα απαντηθεί στις παρακάτω σελίδες. «Είναι μόδα η Χρυσή Αυγή;» Αυτή η απλοϊκή ερώτηση είναι βαρύνουσας σημασίας για το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα. Η Χρυσή Αυγή μπορεί να «πουλάει», κατά την δημοσιογραφική γλώσσα, όμως δεν ξεπουλιέται. Δεν είμαστε προϊόν και οποιαδήποτε έκπτωση στις αρχές μας, ακόμα και με την πρόθεση να ενισχύσουμε την θέση μας, θα αποβεί μοιραία για τον σκοπό μας. Στην περίπτωσή μας, δεν υπάρχουν «δεύτερες ευκαιρίες» ή συγχωροχάρτια από το αμαρτωλό καθεστώς.

Ο Εθνικισμός μας δεν είναι lifestyle για δήθεν σκληρούς ή μια συνήθεια για αργόσχολους. Ο Εθνικισμός της Χρυσής Αυγής είναι ένας γνήσια Ελληνικός τρόπος ζωής που απορρέει από την αρχέγονη φωνή της φυλής μας η οποία προστάζει να παραμείνουμε Πιστοί στα μεγάλα Ιδανικά της, μέσα από το δύσβατο μονοπάτι της Τιμής. Μπροστά σε αυτή την στεντόρεια φωνή του Αίματος, οι άναρθρες κραυγές των νάνων της υποταγής μοιάζουν με ψίθυρους που δεν φτάνουν στ' αυτιά μας. Δεμένοι στο κατάρτι της Πίστης μας, θα πρέπει να αφήσουμε πίσω μας τις Σειρήνες του πολιτικού καθωσπρεπισμού και τις Συμπληγάδες του δισταγμού.

Τα «παιδιά με τα μαύρα» αγωνίζονται για κάτι πολύ μεγαλύτερο από την ψήφο των Ελλήνων. Όσοι διαβάζουν αυτές τις γραμμές, θα πρέπει να αντιληφθούν ότι στα επόμενα χρόνια θα κριθεί η ίδια η επιβίωση του Έθνους μας. Όχι φυσικά λόγω της τραπεζικής κρίσης... Ποτέ δεν αφανίστηκε ένας λαός λόγω πτώχευσης. Η μεγαλύτερη κρίση που αντιμετωπίζουμε είναι η πνευματική.

Δεν ερχόμαστε σήμερα να υποδυθούμε τους προφήτες. Δεν ζητάμε τα ρέστα από τον λαό και ευθύνες του τύπου «αν φάγαμε μαζί ή χώρια». Γνωρίζουμε τους ενόχους και είναι ευχής έργο που τους γνώρισε και η πλειοψηφία των Ελλήνων.

Μπροστά μας όμως υπάρχει δρόμος μακρύς και λίγος χρόνος...
«Αν γνωρίζεις τον εχθρό και γνωρίζεις τον εαυτό σου, δεν υπάρχει λόγος να φοβάσαι το αποτέλεσμα χιλίων μαχών. Αν γνωρίζεις τον εαυτό σου, αλλά όχι τον εχθρό, για κάθε νίκη που κερδίζεις θα υφίστασαι και μια ήττα. Αν δεν γνωρίζεις τον εχθρό ούτε τον εαυτό σου, θα υποκύπτεις σε κάθε μάχη».
Ο εχθρός είναι μπροστά μας, ξεγυμνωμένος και πληγωμένος – οπότε και επικίνδυνος. Πιο επικίνδυνος από ποτέ. Μπροστά στο ενδεχόμενο να απολέσει τις εξουσίες του, θα γίνει ακόμα πιο αδίστακτος. Το ζήτημα είναι να γνωρίσουμε κι εμείς τους εαυτούς μας. Ο Έλληνας πρέπει να ξαναβρεί την Ταυτότητά του. Αλλοίμονο σε εκείνους που δεν γνωρίζουν ούτε τον εχθρό, ούτε τον εαυτό τους...
Η Χρυσή Αυγή θέλει καταρχήν να δώσει στους Έλληνες ξανά την χαμένη υπερηφάνεια τους. Η Ελλάδα δεν είναι η κουτοπονηριά, είναι η Ευφυΐα. Δεν είναι η ανευθυνότητα και ο ωχαδερφισμός αλλά το Καθήκον. Οι Έλληνες δεν είναι οι καταναλωτές του Ευρωπαϊκού νότου, αλλά δημιουργοί και πρωτοπόροι. Όχι γιατί ζούμε σαν προγονόπληκτοι και γιατί κάποιοι θεωρούν ότι μας χρωστάει το σύμπαν επειδή είμαστε απόγονοι λαμπρών προσωπικοτήτων, αλλά γιατί είμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ. Μπορεί κάποιοι να μας μετράνε ως πληθυσμό, ως αριθμούς σε στατιστικές μελέτες, όμως οι Έλληνες είναι Λαός και Λαός σημαίνει Ρίζες, Παραδόσεις, Πεπρωμένο και πολλά ακόμα που πολεμούν με τόση λύσσα σήμερα.
Είναι οι ίδιοι που πολεμούν την Χρυσή Αυγή σαν το απόλυτο κακό, ακριβώς γιατί εκφράζει αυτές τις αξίες. Στην μάχη εναντίον μας όμως έχουν ένα μεγάλο μειονέκτημα: Δεν μας γνωρίζουν. Και είναι πολύ δύσκολο να μας καταλάβουν. Είμαστε δύο κόσμοι τόσο διαφορετικοί...

⊕⊕⊕

⊕⊕⊕

Το «σκοτεινό παρελθόν» της Χρυσής Αυγής και το... Φωτεινό άστρο της Μεταπολίτευσης

Αν κάτι περισσεύει στην Ελλάδα σήμερα, αυτό είναι η υποκρισία. Λες και δεν ζούμε στην ίδια χώρα, τα δημόσια πρόσωπα αυτής παριστάνουν κάποτε τους δικαστές, άλλοτε τους τιμητές της ηθικής και βέβαια πάντοτε τους μεγάλους δημοκράτες. Συνήθως τους δικαστές παριστάνουν εκείνοι που θα έπρεπε να είναι ήδη στη φυλακή, τους ηθικολόγους οι πλέον ανήθικοι. Την δημοκρατία –όπως εκείνοι την εννοούν- τους την χαρίζουμε.
Είναι η δημοκρατία των νταβατζήδων, των σκανδάλων και των εθνικών υποχωρήσεων. Είναι η δημοκρατία που επί 40 έτη αρνείται να διεξάγει έστω και ένα δημοψήφισμα και την ίδια στιγμή σέβεται δήθεν τον «κυρίαρχο λαό». Είναι η δημοκρατία του νόμου περί ευθύνης υπουργών και της βουλευτικής ασυλίας. Είναι η δημοκρατία των προεκλογικών δεσμεύσεων που... αποδεσμεύονται με το κλείσιμο της κάλπης. Αυτά και άλλα πολλά είναι η δημοκρατία τους και ας μην πει κάποιος ότι την υπονομεύουμε γιατί μας πρόλαβαν κάτι Τσοχατζόπουλοι που έχει στις τάξεις τους κάθε πολιτικό σχήμα που σέβεται την δημοκρατία.
Είναι τόσο θλιβερό το θέαμα των τηλεπαραθύρων, όταν επιφανείς εθνοπατέρες διασταυρώνουν τα ξίφη τους απαριθμώντας ο ένας τα σκάνδαλα των άλλων.

Είναι επίσης αξιοθαύμαστη η ψυχραιμία τους, ακόμα και αν βρεθούν αντιμέτωποι με οποιαδήποτε προσβολή. Σαν επαγγελματίες... Μήπως δεν είναι;
Άλλοι μπήκαν στην πολιτική ελέω κληρονομικού δικαίου (τα λεγόμενα τζάκια), άλλοι εξαργύρωσαν τους «δημοκρατικούς αγώνες» τους (η γενιά του πολυτεχνείου). Πάντως είναι γεγονός ότι κάποιοι μπήκαν ανεπάγγελτοι και έτσι παραμένουν. Ή μάλλον είναι αυτό που περιέγραψα παραπάνω: Επαγγελματίες πολιτικάντηδες.
Όλο αυτό το σινάφι οδήγησε την πατρίδα μας εδώ που βρίσκεται σήμερα και μην ψάχνετε παραπέρα. Η Goldman Sachs δεν θα μπορούσε να παραποιήσει στοιχεία για παράδειγμα, αν δεν φρόντιζε κάποιος υπουργός να μεγαλουργήσει με τα περίφημα greek statistics. Ούτε κανένα Διεθνές Τοκογλυφικό Ταμείο θα μας ενέτασσε με τη βία αν δεν υπήρχε ένας Jeffrey να συνομιλεί υπογείως, υποθηκεύοντας την κυριαρχία ενός Έθνους. Αυτοί οι μεγάλοι (υπο)κριτές είναι που πρωταγωνιστούν και στη λάσπη κατά του Εθνικιστικού Κινήματος. Έχουν σοβαρό λόγο για να ανησυχούν και θα πρέπει να δείξετε κατανόηση. Όταν επί σαράντα χρόνια έχεις μάθει να ζεις εις βάρος του κοινωνικού συνόλου, μην έχοντας να επιδείξεις κανένα παραγωγικό έργο στη ζωή σου, τρέμεις στην ιδέα και μόνο ότι μπορεί να χάσεις τα χλιδάτα προνόμια που έχεις. Επιπλέον σκεφτείτε τον τρόμο που τους διακατέχει, όταν σκέφτονται ότι κάποιοι «ακραίοι» δεν θα διστάσουν να τους οδηγήσουν από τα αναπαυτικά έδρανα της βουλής στα γραφεία των ανακριτών. Υπάρχει πρόβλημα σας λέω.
Τα βάσανά τους όμως δεν τελειώνουν εδώ. Μυημένοι στην τέχνη της σκανδαλολογίας, προσπαθούν με πείσμα να βρουν την «αχίλλειο πτέρνα» της Χρυσής Αυγής. Ένα αδύνατο σημείο για να μας χρεώσουν ένα σκάνδαλο, μία εξάρτηση, οτιδήποτε. Αυτά είναι και τα συστατικά άλλωστε που θρέφουν την κομματοκρατία εδώ και ολόκληρες δεκαετίες. Όμως όσο και αν ζορίζονται, αποτέλεσμα δεν υπήρξε.

Τι θα μπορούσε να πλήξει τους «ναζιστές» λοιπόν; Μα ο «ναζισμός» φυσικά!
Έτσι λοιπόν, ξεσκόνισαν το... βεβαρημένο και αμαρτωλό παρελθόν μας και βρήκαν εκεί την πηγή του παγκόσμιου κακού. «Τώρα τους έχουμε», θα σκέφτηκαν... Εξώφυλλα, άρθρα, φωτογραφίες, ομιλίες... Συνέταξαν το «κατηγορητήριο» και αμόλησαν τα σκυλιά τους να γαυγίζουν ολημερίς στα κανάλια τους.
Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε, ότι τον μεγαλύτερο ζήλο επέδειξε η... χαζοχαρούμενη και αδέξια δεξιά, σύμφωνα με τον απολύτως επιτυχημένο τρόπο που την χαρακτήρισε ο Συναγωνιστής Χρήστος Παππάς. Το κόμμα του Γ. Καρατζαφέρη επί παραδείγματι, έσυρε πρώτο, τον χορό της αντιφασιστικής υστερίας. Ο φαιδρός συνεργάτης του Κ. Αϊβαλιώτης δεν άφησε τηλεοπτική ζώνη που να μην επεδείκνυε τις τρομακτικές αποκαλύψεις που θα συντάραζαν το πανελλήνιο. Με τις φωτοτυπίες (πάντα φωτοτυπίες) ανά χείρας πέρασε στα δελτία, στα μεσημεριανάδικα, τα πρωινάδικα, των οποίων οι συντελεστές ποτέ δεν τον ρώτησαν τι απέγινε η υπόθεση πλαστογραφίας και πως «υπηρέτησε» την στρατιωτική του θητεία.
Όλα αυτά θα τα δούμε διεξοδικά παρακάτω. Και δεν θα ασχοληθούμε μόνο με την λάσπη των κατηγόρων μας, αλλά και με τους ίδιους, γιατί δεν έχει σημασία μόνο το τι είπαν για εμάς, αλλά και ποιος μιλάει... Για την ώρα ας μου επιτρέψετε να αναφερθώ στον... κατηγορούμενο που είναι η Χρυσή Αυγή.
Η Χρυσή Αυγή δεν ιδρύθηκε ως ένα πολιτικό κίνημα. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η πολιτική την άφηνε αδιάφορη, όλα ξεκίνησαν στα πλαίσια της έκδοσης του ομότιτλου περιοδικού τον Δεκέμβριο του 1980. Ο νεαρός τότε Νικόλαος Μιχαλολιάκος, μαζί με τους Συναγωνιστές του εξέδωσε περίπου 15 τεύχη μέχρι το 1984 όπου ανέλαβε την ηγεσία της νεολαίας ΕΠΕΝ κατόπιν εντολής του ίδιου του Γεωργίου Παπαδόπουλου.

Λίγους μήνες αργότερα και αφού τα στελέχη του ακροδεξιού σχηματισμού είχαν αρχίσει να... μπερδεύουν τα αυγά και τα πασχάλια – φαινόμενο συχνό σε αυτό που κάποιοι αποκαλούν και ως «πατριωτικό χώρο»- πλήθος Εθνικιστών αποχώρησαν από την ΕΠΕΝ και ο καθένας ακολούθησε την δική του πορεία. Ο Γ.Γ. της Χρυσής Αυγής επαναδραστηριοποίησε τους λιγοστούς, τότε, πυρήνες της οργάνωσης και τα επόμενα οκτώ χρόνια κινήθηκε σε πλαίσια ιδεολογικής ζύμωσης με την έκδοση κυρίως εθνικιστικών εντύπων (περιοδικά, βιβλία, φυλλάδια κτλ). Παράλληλα, σε τακτική βάση, η Χρυσή Αυγή διοργάνωνε ομιλίες και ιδεολογικά σεμινάρια στα κατά τόπους γραφεία της.
Η παρακαταθήκη εκείνων των ετών για την διαμόρφωση του Ελληνικού Εθνικιστικού Κινήματος, όπως αυτό το γνωρίζουμε σήμερα, είναι τεράστια. Σκεφτείτε μόνον, ότι διανύουμε την δεκαετία του '80... Της απόλυτης κυριαρχίας του σοσιαλδημοκρατικού παπανδρεϊσμού από την μία και της (και τότε) χαζοχαρούμενης δεξιάς που κυνηγούσε τα λεγόμενα... «χουντοσταγονίδια», μην τυχών και την ζημιώσουν πολιτικά. Δύσκολα χρόνια και για τον Εθνικισμό, όμως η Χρυσή Αυγή κράτησε την Σημαία της ψηλά, οριοθέτησε τον ιδεολογικό της χώρο και με αργά, αλλά σταθερά, βήματα προετοιμάστηκε για το μέλλον.
Όλα τα επίμαχα αποσπάσματα που αναμασούν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ κατά του Κινήματός μας προέρχονται από εκείνη την περίοδο. Δεν είναι απορίας άξιο, γιατί δείχνουν τέτοιο ενδιαφέρον για τις ιδεολογικές μας καταβολές, άνθρωποι που η μόνη τους ιδεολογία είναι το χρήμα; Αντιμετωπίσαμε όλη αυτή την λάσπη (γιατί περί λάσπης πρόκειται) με την καθαρότητα που διακρίνει κάθε έντιμο άνθρωπο και την αλήθεια. Να διευκρινίσω εδώ, χωρίς ίχνος απολογίας, ότι κάποια από τα «σοκαριστικά ντοκουμέντα» που παρουσιάστηκαν ήταν τόσο πλαστά, όσο και οι ίδιοι.

Κάποια παλαιά εξώφυλλα του ομότιτλου περιοδικού μας, για τα οποία δεν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον οι «έγκριτοι ναζιστολόγοι»

Οι φωτοτυπίες άλλαζαν διαρκώς πρόθυμα χέρια, ενώ σε άλλες περιπτώσεις η κοροϊδία θα μπορούσε να εξοργίσει και τον πλέον ήρεμο άνθρωπο. Για παράδειγμα, γνωστός αστέρας της δημοσιογραφίας να κουνάει εκστασιασμένος μια φωτοτυπία και να φωνάζει για την ύπαρξη «σβάστικας» την στιγμή που ο ίδιος έδειχνε τον Ελληνικό Μαίανδρο, που είναι το Σύμβολο της Χρυσής Αυγής.
Ας πάμε και στην ουσία.
Την δεκαετία αυτή, όπως ανέφερα προηγουμένως, η Χρυσή Αυγή περιορίστηκε στην ιδεολογική κατήχηση μερικών εκατοντάδων Αγωνιστών, κάποιοι εκ των οποίων τιμούν και σήμερα με την παρουσία τους το Κίνημα.
Αν για κάποιους σήμερα αυτό δεν φαντάζει και τόσο σημαντικό, θα πρέπει να ξέρουν ότι για την εξέλιξη της Χρυσής Αυγής, ήταν στρατηγική επιλογή αλλά και ανάγκη των καιρών.
Το Κίνημα πέρασε από μύρια κύματα και αν κάτι μας κρατάει όρθιους, αυτό είναι η Αφοσίωση στα Ιδανικά μας. Δείτε την ιδεολογική γύμνια των αντιπάλων μας και σκεφτείτε ότι θα αρκούσε η παραμικρή επίθεση για να μας θέσει εκτός μάχης, αν δεν είμαστε Συνεπείς απέναντι στους εαυτούς μας.
Η Χρυσή Αυγή δεν απαρνήθηκε ποτέ την σημασία της Φυλής. Όσο και αν δυσαρεστεί κάποιους, για εμάς το Έθνος είναι κομμάτι της. Αγαπάμε το Έθνος και την Φυλή μας, όπως κάποιος αγαπά την οικογένειά του. Αυτό δεν σημαίνει αυτομάτως ότι μισούμε οποιονδήποτε άλλο. Είμαστε υπερήφανοι για τα επιτεύγματα της Φυλής μας και αγωνιζόμαστε για την επιβίωσή της μέσα στο εχθρικό περιβάλλον της παγκοσμιοποίησης και ενός νοσηρού «αντιρατσισμού» όπου για παράδειγμα επιτρέπει σε έναν ασιάτη ή αφρικανό να αισθάνεται ανώτερος από έναν Ευρωπαίο, όμως απαγορεύει το αντίθετο με νόμους κατά της ελευθερίας της σκέψης.
Θεωρούμε δε, το Ελληνικό Έθνος, ως τον ανθό της Ευρώπης και ως Έλληνες Εθνικιστές βεβαίως υπερασπιζόμαστε τα δίκαια της πατρίδας μας.

Το παραμύθι της «γερμανολαγνείας» έχει απαντηθεί αμέτρητες φορές και όπως δείχνουν τα πράγματα, οι μόνοι που έμειναν να γοητεύονται από αυτό είναι τα ορφανά των μεγάλων δημοκρατών τύπου Στάλιν, Τσαουσέσκου κοκ.

Μέσα στα έντυπά μας λοιπόν, ακόμα και σήμερα (για τους επίδοξους επιθεωρητές Κλουζώ που κοπιάζουν να ανακαλύψουν τα περιοδικά της δεκαετίας του '80...), φιλοξενούμε άρθρα για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ιστορία.

Για τα Εθνικιστικά Κινήματα, τους πρωταγωνιστές, τους συγγραφείς και λοιπές μορφές του Ευρωπαϊκού και Ελληνικού Πνεύματος.

Από όλον αυτό τον όγκο μιας σπουδαίας εκδοτικής προσπάθειας, τα φερέφωνα του συστήματος, επέλεγαν 2-3 αποσπάσματα για να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη.

Δεν έδειξαν ποτέ τα δεκάδες εξώφυλλά μας με τον Αλέξανδρο τον Μέγα, τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, τον Γέρο του Μοριά, τον Νικηταρά, τον Ιωάννη Μεταξά, τον Λεωνίδα, τους Δελφούς, την Παλλάδα Αθηνά... και πολλά ακόμη.

Μέσα στις σελίδες του περιοδικού ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, έχουν παρουσιαστεί όλα αυτά τα χρόνια, περισσότερα από 1500 (!) κείμενα, υπογεγραμμένα από «αμόρφωτους τραμπούκους», όπως αρέσκονται να μας χαρακτηρίζουν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι. Μα πως γίνεται αυτό; Πως γίνεται, να έχουν δικαιωθεί οι «αστοιχείωτοι φασίστες» σε σειρά σοβαρών ζητημάτων; Οποιοσδήποτε ξεφυλλίσει τα παλαιά εκείνα τεύχη, θα συναντήσει μέσα αναλύσεις για τα Εθνικά Θέματα, τον καπιταλισμό κ.α. που δυστυχώς έχουν επαληθευθεί σήμερα. Θα συναντήσει επίσης ΠΟΛΙΤΙΚΑ (με την ορθή σημασία της λέξης) κείμενα που μοιάζουν να εγράφησαν... χθες. Ας δούμε ένα απόσπασμα που παρουσιάστηκε στο 1ο Συνέδριο της Χρυσής Αυγής, τον Φεβρουάριο του 1990, που διεξήχθη στα γραφεία της Κεντρικής Διοίκησης και ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του:

«Τα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα χάνουν βαθμιαία τις πλαστές εξωτερικές διαφορές που υποτίθεται ότι είχαν. Οι αντιθέσεις τους επικεντρώνονται πλέον σε εντελώς διαχειριστικά, κυρίως οικονομικά, προβλήματα, ενώ το ιδεολογικό τους υπόβαθρο αποκαλύπτεται καθαρότατα ότι είναι το ίδιο. Οι έννοιες Πατρίδα, Φυλή, Ιστορία, Παράδοση, έχουν εξοριστεί από το λεξιλόγιο της πολιτικής ηγεσίας της χώρας μας. Όλες οι δυνάμεις και οι προσπάθειες του λαού κατευθύνονται στην οικονομική ανάπτυξη που από μόνη της δημιουργεί νέες άχρηστες ανάγκες, ενώ παράλληλα προκαλεί τόσα προβλήματα που μεταβάλλεται σε καταστροφή και οπισθοδρόμηση. Αλλά όλο το σύστημα βασίζεται σε αυτήν την μαγική έννοια της ανάπτυξης διότι χωρίς αυτήν θα αποκαλύπτονταν όλη η γύμνια και η κενότητά του...»

Το παραπάνω ντοκουμέντο έχει δημοσιευθεί στο υπ' αριθμόν 52 τεύχος του περιοδικού μας, όπου μεταξύ άλλων γίνεται αναφορά και στην εκρηκτική κατάσταση που δημιουργούν κάποιοι τουρκόφρονες πράκτορες της Άγκυρας στην Θράκη μας. Όλα αυτά στις αρχές του 1990, όταν πράγματι η συνείδηση του λαού μας κατευθύνονταν προς τον υλισμό, δημιουργώντας άχρηστες ανάγκες και προκαλώντας τόσα προβλήματα και τέτοια οπισθοδρόμηση στη συνέχεια!

Μιας και αναφερθήκαμε στο πρώτο Συνέδριο, θα κάνουμε μια σύντομη παρένθεση για να εξηγήσουμε ότι για εμάς, η διεξαγωγή του κάθε Συνεδρίου αποτελεί στρατηγικής σημασίας ενέργεια, κάτι που αποδεικνύει την μεθοδικότητα και την αφοσίωση με την οποία εργάζονται οι Χρυσαυγίτες. Δεν πρόκειται δηλαδή περί ενός κενού περιεχομένου συμβάντος, απλώς για να αναλάβουν κάποιοι ορισμένα αξιώματα ή επικοινωνιακά happenings για να γυαλίσουμε την εικόνα μας προς τα έξω.

Έως σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί επτά Πανελλήνια Συνέδρια, στα οποία προηγούνται προσυνεδριακές επαφές.

Σκοπός κάθε Συνεδρίου, πέραν της εκλογής των οργάνων, είναι και η χάραξη μιας συγκεκριμένης στρατηγικής και ο επαναπροσδιορισμός των στόχων μας έναντι των πολιτικών συνθηκών που αλλάζουν συνεχώς. Με αυτό το σκεπτικό οδηγούμαστε στο 2ο Συνέδριο το 1992, όπου πραγματοποιείται στο ξενοδοχείο Caravel και εκεί πλέον αποφασίζεται η ενεργός συμμετοχή στον πολιτικό αγώνα. Οι θέσεις και οι προτάσεις μας εκείνης της περιόδου είναι ακόμα πιο προφητικές και έχουν αποτυπωθεί στο βιβλίου του Γ.Γ. της Χρυσής Αυγής «Για μια Μεγάλη Ελλάδα, σε μια Ελεύθερη Ευρώπη». Αισθανόμαστε δε, τέτοια «ντροπή» για το... αμαρτωλό παρελθόν μας, που το εν λόγω βιβλίο έχει επανεκδοθεί τέσσερις φορές και είναι πάντοτε διαθέσιμο για όποιον ενδιαφέρεται να το προμηθευτεί.

⊕⊕⊕

Από την Σκέψη στη Δράση: Αφυπνίζοντας την Εθνική Συνείδηση

Το 1992 λοιπόν, αποφασίζεται η δραστηριοποίηση του Λαϊκού Συνδέσμου – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ στην πολιτική. Οι παλαιότεροι Συναγωνιστές, γνωρίζουν ότι η απόφαση αυτή θα ήταν και το ξεκίνημα ενός πολέμου που συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας... Ενός πολέμου που από την μία πλευρά έχει τους Έλληνες Εθνικιστές και από την άλλη ένα σύστημα συγκοινωνούντων δοχείων, αποτελούμενα από πολιτικούς, εκδότες, κράτος και παρακράτος.
Στις αρχές του επόμενου έτους, η Χρυσή Αυγή συμμετέχει στα συλλαλητήρια για την Μακεδονία μας σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Είναι ίσως η τελευταία φορά στην σύγχρονη Ελληνική Ιστορία όπου εκατομμύρια Ελλήνων συγκεντρώθηκαν ενωμένοι, για να αντιταχθούν στο ξεπούλημα του ονόματος της Μακεδονίας μας. Στην πραγματικότητα όχι για το όνομα και μόνον, αλλά για την Ιστορία μας και την ίδια την ψυχή μας. Από τότε δυστυχώς, οι μαζικές συγκεντρώσεις έμελλε να συμβούν μόνο σε προεκλογικές κομματικές συγκεντρώσεις ή όπως στην τελευταία διετία με τους «αγανακτισμένους». Είναι πράγματι άξιοι θαυμασμού οι πολιτικάντηδες που κατάντησαν έναν λαό, από το να αγωνίζεται για Εθνικά Ιδανικά, να παζαρεύει το ψωμί του, με υπαιτιότητα των πολιτικάντηδων και στις δύο περιπτώσεις!

Μια διαδήλωση διαφορετική από τις άλλες, που ένωσε τους Έλληνες. Η Χρυσή Αυγή έκανε αισθητή την παρουσία της στις συγκεντρώσεις του 1993 για την Μακεδονία μας

Συμμετείχα ως μαθητής ακόμα στο μεγάλο συλλαλητήριο της Αθήνας και ακόμα συγκινούμαι όταν θυμάμαι τα εκατομμύρια των Ελλήνων, που ασφαλώς ανήκαν σε διάφορους πολιτικούς χώρους, να υπερασπίζονται τον Ελληνισμό. Θυμάμαι επίσης και τα χειροκροτήματα του μεγάλου αυτού πλήθους, στη θέα μιας φάλαγγας Εθνικιστών που πορεύτηκε με πειθαρχία φωνάζοντας συνθήματα με όλη την δύναμη της ψυχής τους. Παρά το νεαρό της ηλικίας αισθανόμουν μια πίκρα για την κατάντια του Έθνους μας. Και οι εντυπώσεις από εκείνες τις ημέρες ήταν μια ακτίνα φωτός, μέσα στο πηχτό σκοτάδι. Πίστεψα αυτό που πιστεύω και σήμερα, ότι αν το γένος ξεσηκωθεί, κάποιοι θα πρέπει να αλλάξουν πλανήτη.

Την ίδια περίοδο (1993) ξεκίνησε και η έκδοση της εβδομαδιαίας εφημερίδας ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, που αποτελεί ακόμα και σήμερα ένα μεγάλο όπλο του Κινήματος ενάντια στην παραπληροφόρηση.
«Έχουμε λίγες σελίδες μα πολλή αλήθεια...» έγραφε το πρώτο μας φύλλο και πράγματι η λιτή κοκκινόμαυρη εφημερίδα δεν συνοδεύονταν από κουπόνια προσφορών προς τους αναγνώστες αλλά από ένα σάλπισμα εθνικής αντίστασης. Φέτος συμπληρώθηκαν 20 ολόκληρα χρόνια από την έκδοσή της και είναι η μόνη εφημερίδα που δεν έχει φιλοξενήσει ποτέ έστω και μία διαφήμιση ώστε κανείς να μην τολμήσει να ισχυριστεί δήθεν οικονομικές εξαρτήσεις και άλλα συναφή φληναφήματα.
Την περίοδο εκείνη, τέθηκε σε εφαρμογή το σχέδιο δαιμονοποίησης της Χρυσής Αυγής. Οι φήμες οργίαζαν για τις δραστηριότητες των Εθνικιστών, ενώ όσο αναπτύσσονταν η πολιτική μας δράση, τόσο συχνότερα εμφανίζονταν δημοσιεύματα για βίαιες επιθέσεις Χρυσαυγιτών. Μια κραυγαλέα περίπτωση που θα θυμούνται οι μεγαλύτεροι, αλλά αξίζει να μάθουν και όσοι δεν την έχουν ακούσει, είναι το περίφημο χάραγμα ενός αγκυλωτού σταυρού στο μέτωπο μιας μαθήτριας στην Αθήνα. Για πολλές ημέρες, το περιστατικό μονοπωλούσε τα κεντρικά δελτία ειδήσεων και τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Περιττό να εξηγήσουμε ότι τότε – όπως και σήμερα – οι μεγάλοι δημοκράτες που μας συκοφαντούσαν δίχως αποδείξεις, δεν μας έδιναν την δυνατότητα να απαντήσουμε.
Ακολούθησαν πορείες αριστεριστών κατά της Χρυσής Αυγής και μια «αντιφασιστική» υστερία που δεν είχε αρχή και τέλος. Ακόμα και όταν απεδείχθη από τα επίσημα χείλη ενός ιατροδικαστή, ότι το δήθεν βίαιο χάραγμα του αγκυλωτού σταυρού, ήταν ενέργεια που προκάλεσε στον εαυτό της η ίδια η μαθήτρια, τίποτα δεν καταλάγιαζε το μένος κατά της Χρυσής Αυγής.

Ενώ το περιστατικό ήταν πρώτο θέμα στα δελτία ειδήσεων, η ανακοίνωση του ιατροδικαστικού πορίσματος, πέρασε στα ψιλά και έτσι οι περισσότεροι Έλληνες θα έμεναν με την εντύπωση ότι... ναζιστικά κτήνη επετέθησαν σε ανυπεράσπιστη μαθήτρια! Παρόμοια περιστατικά περιγράφονται από τον ίδιο τον Γ.Γ. της Χρυσής Αυγής στο βιβλίο του «Εχθροί του Καθεστώτος» και σας πληροφορώ ότι δεν είναι λίγα, ενώ πανομοιότυπη υπόθεση στήθηκε και τον Νοέμβριο του 2012, με την καταγγελία ενός τριαντάχρονου αφρικανού για βίαιη επίθεση Χρυσαυγιτών που χάραξαν τα αρχικά της οργάνωσης στην πλάτη του με μαχαίρι. Για την ιστορία να προσθέσω απλώς ότι στο τραύμα που παρουσίασαν τα ΜΜΕ, δεν υπήρχε χαραγμένο κανένα «Χ» και κανένα «Α»...

Την δεκαετία του '90 στην πατρίδα μας άρχισαν να καταφθάνουν δεκάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες, αρχικά από την Αλβανία και έπειτα από κάθε γωνιά της Ασίας και της Αφρικής. Πριν ακόμα ξεσπάσει το πρώτο κύμα εγκληματικότητας, η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ προειδοποιούσε για την επερχόμενη κοινωνική έκρηξη, την οποία έκρυβαν επιμελώς αλλά πλέον σήμερα, είκοσι χρόνια μετά κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί.

Στην αρχή αρκετοί συμπατριώτες μας, βοηθούσαν τους «κατατρεγμένους ξένους» με ένα κομμάτι ψωμί, που στη συνέχεια έγινε μεροκάματο στα χωράφια και στις οικοδομές. Ο αρχικός ανθρωπισμός εξελίχθηκε σε προοδευτική στάση ζωής που ήταν ο μανδύας της καλοπέρασης για να δουλεύουν οι ξένοι με τα μισά χρήματα και ανασφάλιστοι και να κατέβουν οι Έλληνες από το τρακτέρ ή τις σκαλωσιές. Η κατάσταση τους βόλευε όλους. Περισσότερο βόλεψε το μεγάλο κεφάλαιο που βρήκε νέους δούλους ως φτηνό εργατικό δυναμικό αλλά και εκείνους που επεξεργάστηκαν τα σχέδια διάλυσης της παραγωγικής βάσης της χώρας, τις συνέπειες της οποίας ζούμε όλοι σήμερα.

Όσο για την εγκληματικότητα... Η ύπαρξη εκατομμυρίων λαθρομεταναστών στην Ελλάδα, μετέτρεψε σταδιακά σε πραγματική ζούγκλα τα μεγάλα αστικά κέντρα χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η εικόνα της περιφέρειας ήταν πολύ διαφορετική. Ανυπολόγιστος ο αριθμός των νεκρών Ελλήνων από την εγκληματική δράση αυτών των συμμοριών. Και όσο χύνονταν το αίμα, τόσο περισσότερο σφράγιζε η συνομωσία σιωπής για την ταυτότητα των δραστών.
Έπρεπε να φτάσουμε στο 2012, όπου με την είσοδο της Χρυσής Αυγής στη βουλή, ετέθη προς το υπουργείο «Προστασίας Πολίτη», ερώτηση για να δοθούν τα επίσημα στοιχεία. Σύμφωνα λοιπόν, με τα στοιχεία που προέρχονται από το αστυνομικό δελτίο, οι αλλοδαποί αποτελούν το 48% του συνόλου των συλληφθέντων δραστών ληστειών, και το 46% των συλληφθέντων δραστών κλοπών, για το πρώτο οκτάμηνο του 2012. Με βάση το ποσοστό τους στην ελληνική κοινωνία (που υπολογίζεται γύρω στο 20%), βλέπουμε πως τα ποσοστά της εγκληματικότητάς τους είναι τουλάχιστον διπλάσια. Και γράφω τουλάχιστον, γιατί αυτά τα στατιστικά αφορούν μόνο τις πράξεις που έχουν οδηγήσει σε σύλληψη των δραστών. Στα ανεξιχνίαστα εγκλήματα ο αριθμός των αλλοδαπών δραστών είναι ακόμα μεγαλύτερος, γιατί πολύ απλά η αστυνομία δεν έχει στοιχεία γι' αυτούς!
Δεν αξίζει να αφιερώσω περισσότερο χώρο σε κάτι που πλέον όλοι παραδέχονται. Σε αυτό που θα ήθελα να σταθώ είναι η δικαίωση των όσων είχαν προβλέψει οι Εθνικιστές, αλλά και σε κάτι βαθύτερο που ακόμα και σήμερα ελάχιστοι δείχνουν να κατανοούν. Δεν είμαστε εναντίον της λαθρομετανάστευσης, απλώς γιατί κάποιοι καταπατούν το νόμο, εισβάλλοντας παράνομα στην χώρα. Ούτε απλώς γιατί η ανεργία εκτοξεύθηκε στα ύψη (και προ μνημονίου...) ή λόγω του κοινωνικού πολέμου που μαίνεται γύρω μας.

Η παρουσία εκατομμυρίων λαθρομεταναστών απειλεί ανοιχτά το ίδιο το βιολογικό μας μέλλον, βάλλοντας κατά της εθνολογικής συνοχής του Ελληνικού Γένους. Αυτός είναι ο βασικότερος λόγος που αντιστεκόμαστε στην εισβολή και πρέπει οι Έλληνες να καταλάβουν ότι αν δεν αλλάξει άμεσα η κατάσταση, πριν ακόμα φύγει η γενιά των σημερινών σαραντάρηδων, οι Έλληνες θα είναι μειοψηφία μέσα στην ίδια τους την χώρα.
Μπορεί για τους θιασώτες της παγκοσμιοποίησης να μην αποτελεί πρόβλημα η φυλετική συνοχή και το ίδιο ισχύει και για τα κόμματα. Ακόμα και αν εκλείψουν οι Έλληνες, θα έχουν αντικατασταθεί με άλλους υπηκόους που θα φέρουν ένα πιστοποιητικό με την ελληνική υπηκοότητα. Για εμάς τους Χρυσαυγίτες όμως και για εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες που αφυπνίζονται, αυτό το σενάριο είναι εφιαλτικό. Στο εξής λοιπόν, θα πρέπει να γίνει κατανοητό στις ευρύτερες μάζες, ότι η κλεψύδρα αδειάζει.
Συνεχίζοντας την μικρή αναδρομή στην δεκαετία του ’90, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στις συνεχείς τουρκικές προκλήσεις που είχαν ως αποκορύφωμα την τραγική νύχτα των Ιμίων. Εκεί όπου η Ελλάς θρήνησε τρεις Νεκρούς Αξιωματικούς του Πολεμικού Ναυτικού (Χ.Καραθανάσης, Π. Βλαχάκος, Ε. Γιαλοψός), εκείνη τη νύχτα της Μεγάλης Προδοσίας. Έννοιες όπως δουλικότητα ή υποταγή, πέρασαν πλέον σε νέες διαστάσεις και την χυδαιότητα με την οποία ο τότε πρωθυπουργός Κ. Σημίτης ευχαριστούσε την αμερικανική κυβέρνηση, ξεπερνούσε μόνο ο τότε υπουργός εξωτερικών Πάγκαλος που πρότεινε να ανακοινώσουν ότι ο άνεμος παρέσυρε την Ελληνική Σημαία για να δικαιολογήσουν την υποστολή της.
Το ίδιο ακριβώς βράδυ, λίγες δεκάδες Χρυσαυγίτες βρέθηκαν έξω από την βουλή καταγγέλλοντας την προδοσία των πολιτικάντηδων, που μετά από χρόνια αποτυπώθηκε και σε

ντοκουμέντα μέσα από τα αμερικανικά τηλεγραφήματα που δημοσιοποιήθηκαν.
Η επόμενη ντροπή – και το γράφω με πλήρη επίγνωση – άνηκε στον Ελληνικό λαό, καθώς λίγους μήνες μετά επανεξέλεξε ως πρωθυπουργό τον Κ. Σημίτη και την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτό ήταν το πολιτικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ εκείνα τα χρόνια ασφαλώς και δεν είχε καμία ελπίδα. Το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη κέρδισε το... 41% των ψήφων ενώ η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ πήρε 4.487 ψήφους και δύο χρόνια πριν, στις Ευρωεκλογές του 1994 όπου συμμετείχε για πρώτη φορά, 7.264 ψήφους.
Να μην ξεχνάμε και την Κύπρο μας, όπου στην αιματοβαμμένη γη της, δολοφονήθηκαν δύο ακόμα Έλληνες πατριώτες την ίδια χρονιά. Ο Τάσος Ισαάκ δολοφονήθηκε σε διάρκεια αντικατοχικής διαδήλωσης στην περιοχή της νεκρής ζώνης, στη Δερύνεια. Στην προσπάθειά του να σώσει έναν Έλληνα από το μανιασμένο πλήθος των τούρκων που τον ξυλοκοπούσε, βρέθηκε ο ίδιος στη δίνη του κυκλώνα, μέχρι που άφησε την τελευταία του πνοή...
Με το χώμα νωπό στο μνήμα του, αφού είχαν περάσει μόλις τρεις μέρες από την δολοφονία του, ήταν η σειρά του Σολωμού (ξαδέρφου του Ισαάκ) να εκτελεστεί εν ψυχρώ από τον τούρκο κατακτητή, συγκλονίζοντας με την λεβεντιά του. Αφού έσπασε την γραμμή των κυανόκρανων των Ηνωμένων Εθνών, σκαρφάλωσε στον ιστό να κατεβάσει την μισητή ημισέληνο, το σύμβολο κατοχής της Κύπρου μας. Εκεί ο Σολωμός θα έπεφτε νεκρός στο χώμα, χτυπημένος από πέντε σφαίρες στο πρόσωπο, το λαιμό και την κοιλιά...
Γνωρίζω ότι για πολλούς τα παραπάνω είναι «ξεχασμένα», γιατί δεν είναι ευχάριστα. Τι είδους μέλλον μπορεί να έχουμε όμως σαν λαός αν βυθιστούμε στη λήθη; Πως μπορεί κανείς να πιστεύει ότι η ιστορία δεν θα επαναληφθεί όταν δεν διδασκόμαστε από τα λάθη μας;

Και η κατοχή συνεχίζεται, η ιστορία επαναλαμβάνεται, οι Παγκαλοσημίτηδες κυβέρνησαν ξανά και ξανά και μετά από όλα αυτά, ήρθε να μας αποτελειώσει την αξιοπρέπεια το παραμύθι της Ελληνοτουρκικής «φιλίας».
Είναι τόσο ξεδιάντροπες οι ελλαδικές πολιτικές ηγεσίες, που επί δεκαπέντε περίπου χρόνια, επενδύουν σε αυτό το ανοσιούργημα – και μην έχετε καμία αμφιβολία ότι πρόκειται περί επενδύσεως.
Μάλιστα φτάσαμε στο σημείο, να ακούμε τα τουρκικά καθημερινά, μέσα από τις οθωμανικές τηλεοπτικές σειρές που προβάλουν τα κανάλια μεγάλης τηλεθέασης.
Τα ίδια κανάλια που στάζουν χολή για οτιδήποτε Ελληνικό: Για την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας και φυσικά για τους Εθνικιστές.
Όλα άρχισαν το 1999, όπου μετά από δύο μεγάλες σεισμικές δονήσεις στη Νικομήδεια (σήμερα «Ιζμίτ») και στην Αθήνα, η πολιτική ηγεσία άδραξε την ευκαιρία να εξαπολύσει την «επίθεση φιλίας», λες και ένα φυσικό φαινόμενο, όπως ο σεισμός, είναι αρκετός να σβήσει τους ποταμούς αίματος που χωρίζουν τα δύο έθνη. Φαίνεται όμως ότι ήταν αρκετός για να βοηθήσει κάποιους να επενδύσουν ένθεν κακείθεν, καθώς και να «γλυκάνουν» τις γκρίζες αποχρώσεις του Αιγαίου, από τα γεγονότα των Ιμίων.
Τον Απρίλιο του 2000 μάλιστα, έλαβε χώρα μια πρώτη συνάντηση Ελληνοτουρκικής «φιλίας», σε αίθουσα του ξενοδοχείου Intercontinental, παρουσία αρκετών επιχειρηματιών. Όπως συνέβη τη νύχτα των Ιμίων, έτσι και εκείνο το βράδυ, οι Εθνικιστές αντέδρασαν στην πρόκληση.
Λίγες δεκάδες Χρυσαυγίτες βρέθηκαν στην είσοδο του Intercontinental, φωνάζοντας αντιτουρκικά συνθήματα και πριν αποχωρήσουν κατέβασαν την τουρκική σημαία από τον ιστό, παραδίδοντάς την στις φλόγες.

Το μένος των καναλιών ήταν τεράστιο, γιατί φαίνεται αγγίξαμε κάποια ευαίσθητη χορδή του συστήματος. Είναι το ίδιο που εξακολουθεί να κάνει και σήμερα η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, είτε ευρισκόμενη στους δρόμους, είτε στη βουλή: Να αφυπνίζει την Εθνική Συνείδηση. Θυμάμαι συγκεκριμένα, ο τηλεοπτικός σταθμός ΣΚΑΪ με τον Ν. Ευαγγελάτο εκφωνητή ειδήσεων, να δείχνει τα πρόσωπά μας ένα προς ένα και η οθόνη να γράφει «Σε κλοιό τρόμου το Intercontinental»! Φαίνεται πως η δράση μας είχε γίνει «τρομοκρατική» χωρίς εμείς να το έχουμε καταλάβει...

⊕⊕⊕

⊕⊕⊕

Στην Αυγή του 21ου αιώνα: ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

Το 2000 βρίσκει το Κίνημά μας με λιγοστούς πυρήνες και γραφεία, αλλά με ακλόνητη Πίστη να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για τον Εθνικισμό.
Με το Μέτωπο Νεολαίας εντατικοποιήθηκε η παρουσία μας στα σχολεία και η διανομή προκηρύξεων άρχισε να γίνεται πιο μεθοδική από πριν. Το ίδιο συνέβη και σε άλλους χώρους, είτε αυτοί ήταν χώροι εργασίας, είτε διασκέδασης. Η μαζικοποίηση του Κινήματος ήταν πια ανάγκη των καιρών.
Παράλληλα, η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ φρόντιζε να πραγματοποιεί ανοικτές συγκεντρώσεις Τιμής και Μνήμης σε σημαντικές επετείους για τον Ελληνισμό, όπως η 29η Μαΐου για τον Παλαιολόγο και την Άλωση της Πόλεως, οι Θερμοπύλες, πορεία για τον Μέγα Αλέξανδρο στη Μακεδονία και βεβαίως την ετήσια Συγκέντρωση των Ιμίων, που πλέον έχει καθιερωθεί στις συνειδήσεις των Εθνικιστών ως μια εκδήλωση-ορόσημο για το Κίνημα.
Ως Λαϊκό κίνημα, φροντίσαμε επιπλέον να εορτάζουμε την Ελληνική Πρωτομαγιά, της οποίας μέχρι τότε κάποιοι πίστευαν ότι είχαν το μονοπώλιο και διέθεταν τα... πνευματικά δικαιώματα.

Η απάντησή μας στους διεθνιστές της αριστεράς ήταν ξεκάθαρη: οι εργαζόμενοι έχουν Πατρίδα. Θεωρούσαν πρόκληση οι «φασίστες» να διαδηλώνουν την 1η Μαΐου, όμως στην πραγματικότητα η αναλογία των εργαζομένων στις δικές μας συγκεντρώσεις ήταν μάλλον μεγαλύτερη από εκείνες που συμμετείχαν οι επαγγελματίες εργατοπατέρες και αιώνιοι φοιτητές. Αυτή όμως δεν ήταν και η μοναδική διαφορά. Εμείς για παράδειγμα είχαμε ως βασικό σύνθημα το «Δουλειά στον Έλληνα εργάτη» και τονίζαμε ότι οι λαθρομετανάστες ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό για την αύξηση της ανεργίας, ενώ το ΚΚΕ τύπωνε φυλλάδια στα ελληνικά και τα... αλβανικά (πρόσφατα επανέλαβε το ίδιο στα πακιστανικά), γιατί το νόημα της πρωτομαγιάς για εκείνους είναι πάνω απ' όλα ταξικό. Μα πως γίνεται, οι αριστεροί που αντιτίθενται σε κάθε μορφής διάκριση, να επιτρέπουν τον διαχωρισμό των τάξεων; Πως είναι δυνατόν, να υποστηρίζεις ότι εκφράζεις αυτό που αποκαλείς «εργατική τάξη» και να συμπορεύεσαι με λαθρομετανάστες; Εμείς ως Εθνικιστές δεν πιστεύουμε σε καμία πάλη των τάξεων παρά μόνο στην πάλη του Έθνους.

Υπάρχουν και άλλοι μύθοι της αριστεράς που έχουν ήδη καταρρεύσει. Έλεγαν για παράδειγμα ότι οι αλλοδαποί θα... σώσουν τα ταμεία ή ότι δεν φταίνε οι ξένοι αν κατρακυλάνε τα μεροκάματα. Στην πραγματικότητα αυτές είναι απόψεις που ενισχύουν το Κεφάλαιο που δήθεν πολεμούν. Από την άλλη πλευρά, μεγάλες ευθύνες έχουν αναμφίβολα και οι ίδιοι οι Έλληνες. Παράλληλα με τα πρώτα κύματα εισβολέων στην χώρα, υπήρχε και η επίπλαστη οικονομική ευμάρεια. Αρκετοί βολεύτηκαν με τα φτηνά μεροκάματα των ξένων τους οποίους και εκμεταλλεύτηκαν αφού βεβαίως δούλευαν ανασφάλιστοι, χωρίς να υπολογίζουν ότι έτσι βλάπτουν το κοινωνικό σύνολο. Αλλά πότε το κοινό συμφέρον συμβάδισε με το ατομικό;

Ύστερα, εκείνοι που πλούτισαν ή βολεύτηκαν από τους λαθρομετανάστες ήταν εκείνοι που αποκαλούν εμάς ρατσιστές. Ας επιστρέψουμε όμως στις δραστηριότητές μας. Μία ακόμα εκδήλωση που ξεκίνησε την ίδια περίοδο, ήταν και η Γιορτή Ελληνικής Νεολαίας, που επίσης σήμερα είναι σημείο αναφοράς για το Κίνημα. Όπως ανέφερα προηγουμένως, η ανάγκη μαζικοποίησης (και όχι μαζοποίησης...) της Χρυσής Αυγής, έστρεψε τις δυνάμεις της προς τους νέους ανθρώπους. Στο κομμάτι αυτό, ακόμα και όταν η εκλογική μας παρουσία ήταν αδύναμη, υπήρχαν σημαντικές επιτυχίες και η Χρυσή Αυγή επέτυχε από νωρίς να δημιουργήσει μια Νεολαία που δεν είχαν εκείνη την περίοδο οι –πολιτικά επιτυχημένοι – κομματικοί οργανισμοί.

Μάλιστα πέραν των ανοικτών εκδηλώσεων, αξίζει να αναφερθώ και σε πιο κλειστές διαδικασίες ζύμωσης όπως για παράδειγμα τις Εθνικιστικές Κατασκηνώσεις που πραγματοποιούνται κάθε καλοκαίρι σε διαφορετικά σημεία της περιφέρειας, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η πρόσβαση Συναγωνιστών από κάθε γωνιά της Ελλάδας. Ο Εθνικισμός που πρεσβεύουμε είναι πρώτα απ' όλα μια βιοθεωρία, ένας τρόπος ζωής. Αυτό ακριβώς θέλουμε να περάσουμε σε κάθε έκφανση της δράσης μας και οι θερινές κατασκηνώσεις του Μετώπου Νεολαίας απέχουν έτη φωτός από οποιασδήποτε άλλης πολιτικής νεολαίας.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι με αργά αλλά αποφασιστικά βήματα, δημιουργήθηκε ένα πλήρες πρόγραμμα εκδηλώσεων και δράσεων. Εδώ υπήρξε ένα αληθινό άλμα για τον Ελληνικό Εθνικισμό, που μέχρι τότε περιορίζονταν σε κλειστές ομιλίες ή εκδόσεις βιβλίων, ενώ είχε μηδαμινή παρουσία στην κοινωνία. Η Χρυσή Αυγή με τις μικρές δυνάμεις της, κατάφερε να βγάλει τους Εθνικιστές στους δρόμους, όπου κάποτε κυριαρχούσε η αριστερά και αυτό κερδήθηκε με μια συνέπεια που δοκίμαζε ακόμα και τις αντοχές μας.

Παρακρατικοί με αποδείξεις: Χρυσαυγίτες αποτρέπουν επίθεση ομάδας αναρχικών στο γραφείο μας στην οδό Σολωμού 74, όπου λίγο μετά εμφανίζεται περιπολικό για να παραλάβει έναν τραυματία που συμμετείχε στην επίθεση εναντίον μας. Όπως αποδείχθηκε ήταν υπάλληλος της κρατικής ασφάλειας

Λίγοι ή πολλοί, με βροχή ή με καύσωνα, οι Εθνικιστές προχωρούσαν μπροστά. Πάντα μπροστά, αφήνοντας πίσω μας και τις μεγαλύτερες δυσκολίες που μπορεί κανείς να φανταστεί. Ένα τέτοιο Κίνημα, με ανθρώπους που έχουν θυσιάσει εαυτούς για τους στόχους του, δεν έχει άλλη επιλογή από την επικράτηση. Στην πορεία του Αγώνα, δεν θα μπορούσαν να μην υπάρχουν προβλήματα, αδυναμίες και λάθη, όμως λάθη δεν κάνουν παρά μόνο εκείνοι που δεν κάνουν τίποτα. Αρκετές φορές, οι συγκεντρώσεις μας συνοδεύτηκαν από αντισυγκεντρώσεις. Για την ακρίβεια αυτό συμβαίνει ακόμα και σήμερα αν και όχι με την ίδια συχνότητα.

Όταν μάλιστα μιλάμε για αντισυγκεντρώσεις, εννοούμε την πλέον βίαιη μορφή τους, όπου σκοπός του αντιπάλου είναι να ματαιώσει μια εκδήλωση και ακόμα εάν οι αναλογίες είναι... καλές για εκείνους, να προκαλέσουν συγκρούσεις.
Αντισυγκεντρώσεις στην Ελλάδα του 21ου αιώνα και ύστερα κάποιοι μας κατηγορούν από πάνω για «τάγματα εφόδου», «βία» κτλ. Η δική μας άμυνα στις παρακρατικές επιθέσεις βαπτίζεται ως βία, ενώ η πραγματική βία των αντισυγκεντρώσεων και των βομβιστικών επιθέσεων, είναι... «αντιφασιστικός αγώνας» και πολιτική στάση! Είπαμε, η υποκρισία περισσεύει στην Ελλάδα.
Ακόμα και για την ομαλή λειτουργία των κατά τόπους γραφείων μας, χρειάζεται να υπάρχει ομάδα περιφρούρησης. Σε ποια πολιτική οργάνωση – πλην της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ – συμβαίνει κάτι αντίστοιχο; Έχουμε δεχθεί περισσότερες από 20 βομβιστικές επιθέσεις, με ισχυρότερη εκείνη του 2010 στα γραφεία της οδού Σωκράτους, όπου καταστράφηκε ένας ολόκληρος όροφος! Ο ωρολογιακός μηχανισμός που αποτελούνταν από τέσσερα κιλά εκρηκτικής ύλης, μεγάλης ισχύος, εξερράγη στις 8.45 το πρωί, λίγα λεπτά νωρίτερα από το χρόνο που είχε οριστεί στο τηλεφώνημα των τρομοκρατών, στην καρδιά της Αθήνας και σε ημέρα λειτουργίας δεκάδων γραφείων στο ίδιο κτίριο...
Όπως και στις εκλογικές αναμετρήσεις του 1994 και του 1996, έτσι και στις ευρωεκλογές του 2009, δόθηκε μια άνιση και σκληρή μάχη για να σπάσουμε τη συνωμοσία σιωπής, χωρίς όμως ιδιαίτερα αποτελέσματα. Τον Ιούνιο του 2009 λοιπόν, η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ συγκέντρωσε 23.566 ψήφους με ποσοστό 0,5% ενώ με την πόλωση των βουλευτικών εκλογών λίγο αργότερα πήραμε 19.636 ψήφους.
Παράλληλα στην Ευρώπη αρχίζουν να φαίνονται να πρώτα σημάδια της οικονομικής κρίσης που ξεκίνησε την προηγούμενη χρονιά από το τραπεζικό σύστημα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Όταν ακούτε φράσεις όπως «καταδικάζουμε την βία», να ξέρετε ότι υπάρχει μια βία που δεν καταδικάζει κανείς τους.
Είναι η τρομοκρατία ενάντια στους Εθνικιστές

⊕⊕⊕

⊕⊕⊕

Κάνοντας τον φόβο τους πραγματικότητα

Μετά την τρομοκρατική επίθεση με την ισχυρή έκρηξη βόμβας στο γραφείο της οδού Σωκράτους, κάποιοι μάλλον πίστεψαν ότι η Χρυσή Αυγή τελείωσε. Έπεσαν και πάλι έξω. Την ίδια κιόλας ημέρα, μέσω της ιστοσελίδας μας ανακοινώσαμε πως θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στην είσοδο του κτηρίου. Το κλίμα ήταν φορτισμένο, όμως το ηθικό μας παρέμεινε υψηλό και δεν μας πέρασε ποτέ από το μυαλό να εγκαταλείψουμε τον Αγώνα μας.
Σε αυτή την συγκέντρωση, ο Γ.Γ. της Χρυσής Αυγής, Ν. Μιχαλολιάκος, ανακοίνωσε την απόφαση να κατέλθουμε στις Δημοτικές και Περιφερειακές Εκλογές που θα διεξάγονταν λίγους μήνες αργότερα με αυτόνομους συνδυασμούς. Μέσα σε μία μόλις εβδομάδα, τα γραφεία μας επαναλειτουργούσαν και επικρατούσε ενθουσιασμός για την απόφαση αυτή, που όπως απεδείχθη στη συνέχεια ήταν καθοριστική για την πορεία του Κινήματος.
Τα μηνύματα που δεχόμασταν ήταν θετικά. Καταρχήν εκείνη την περίοδο ξεκίνησε η τακτική ενημέρωση της ιστοσελίδας μας που σύντομα έγινε μία από τις δημοφιλέστερες στο διαδίκτυο, αφού προσέφερε άμεση ενημέρωση.
Έτσι καταφέραμε όχι μόνο να απευθυνθούμε στις ευρύτερες μάζες, αλλά και να απαντούμε - σε πραγματικό χρόνο – στη λάσπη των πολιτικών μας αντιπάλων.

Να θυμίσω επίσης ότι το 2010, ο Λαϊκός Σύνδεσμος είχε μόλις τέσσερις Τοπικές Οργανώσεις (σε Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη και Καλαμάτα), όμως οι Πυρήνες Δράσεις διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην εξάπλωση της Χρυσής Αυγής και αποτέλεσαν την βάση για τα περίπου εξήντα γραφεία που λειτουργούν σήμερα σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.
Δημιουργήθηκε ένας υγιής «ανταγωνισμός» στις περιφέρειες και η φλόγα του Εθνικισμού φούντωνε καθημερινά. Ειδικά στην Αθήνα, τα «παιδιά με τα μαύρα» διέσχισαν χιλιόμετρα στα δημοτικά διαμερίσματα όπου στην κυριολεξία, πέρασαν από πόρτα σε πόρτα τα φυλλάδια με τις θέσεις μας που φυσικά εστίαζαν στην ανεξέλεγκτη εγκληματικότητα που βίωναν καθημερινά οι συμπολίτες μας, αλλά και ενάντια στην πρόθεση της κυβέρνησης να δημιουργήσει ένα κεντρικό ισλαμικό τέμενος στην καρδιά της πρωτεύουσας. Πέραν της Αθήνας, αποφασίστηκε η συμμετοχή μας στον δήμο Θεσσαλονίκης και στις περιφέρειες Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδος.
Επί μήνες εργαστήκαμε μεθοδικά και υπό καθεστώς απόλυτης σιωπής για τις συγκεντρώσεις μας από τα μέσα ενημέρωσης. Πιστέψαμε ότι μια ενδεχόμενη έκπληξη στον δήμο της Αθήνας, θα εξάπλωνε τον «ιό» της Χρυσής Αυγής στην υπόλοιπη Ελλάδα, σκορπώντας την ελπίδα ότι ένα λαϊκό εθνικιστικό κίνημα μπορεί να επικρατήσει πολιτικά στο μέλλον.
Ένα από τα κύρια συνθήματα αυτής της αναμέτρησης ήταν το «Κάνε τον φόβο τους πραγματικότητα». Το βράδυ της 7ης Νοεμβρίου λοιπόν, ο φόβος κάποιων έγινε πραγματικότητα... Ο Συναγωνιστής Ν. Μιχαλολιάκος με τον δημοτικό μας συνδυασμό «Ελληνική Αυγή» συγκέντρωσε το 5,3% (σε κάποια δημοτικά διαμερίσματα άγγιξε το 20%) και για πρώτη φορά εκλέγεται Εθνικιστής δημοτικός σύμβουλος στην Αθήνα.

Η προεκλογική μας αφίσα για τις Δημοτικές Εκλογές της Αθήνας και δίπλα μουσουλμάνοι που με άνεση διοργανώνουν δημόσιες προσευχές, καταλαμβάνοντας πλατείες. Κάποιοι από αυτούς ψήφισαν κιόλας, αφού ο αντεθνικός νόμος Ραγκούση τους έδινε πολιτικά δικαιώματα

Το πολιτικό συμπέρασμα ήταν σαφές: Ένα αυθεντικά λαϊκό κίνημα γεννιέται και η προοπτική να δημιουργηθεί το πρώτο ρήγμα στην συνωμοσία σιωπής ήταν μπροστά μας.
Ακριβώς όπως είχαμε προβλέψει, η μεγάλη αυτή επιτυχία στην πρωτεύουσα λειτούργησε σαν φυτίλι που γρήγορα πυροδότησε αλυσιδωτές «εκρήξεις» στην υπόλοιπη χώρα. Από εκείνο το σημείο και έπειτα, η δημοφιλία της Χρυσής Αυγής περνούσε σε άλλα επίπεδα. Αυτό μαρτυρούσε κυρίως η συμμετοχή του κόσμου στις συγκεντρώσεις μας όπου κάθε φορά ξεπερνούσε τις προσδοκίες μας.

Επίσης στο διαδίκτυο, η παρουσία μας γίνονταν ολοένα και πιο αισθητή, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο, η ιστοσελίδα μας να ξεπερνά σε επισκεψιμότητα τις αντίστοιχες των υπόλοιπων κομμάτων, εντός και εκτός βουλής. Παράλληλα η εφημερίδα μας, επανήλθε στην εβδομαδιαία της κυκλοφορία και ασχολήθηκε εκτενέστερα με την ουσία των πολιτικών προβλημάτων, έχοντας ξεκάθαρες θέσεις, ακόμα και αν αυτές δεν ήταν αρεστές στις ευρύτερες μάζες. Για παράδειγμα, αρκετοί είχαν σχολιάσει αρνητικά το γεγονός ότι η Χρυσή Αυγή όχι μόνο δεν συμμετείχε οργανωμένα στις «αγανακτισμένες συγκεντρώσεις» του Συντάγματος, αλλά εξέφραζε την θέση ότι αυτές αποτελούσαν μια βαλβίδα εκτόνωσης της δίκαιης λαϊκής οργής.

Πολύ θα θέλαμε να είχαμε διαψευστεί για την παραπάνω άποψη και η Πατρίδα μας να είχε απαλλαγεί από την συμμορία της μεταπολίτευσης, όμως δυστυχώς δικαιωθήκαμε και μετά από σύντομο χρονικό διάστημα, οι εκδηλώσεις αυτές –με την απαραίτητη τεχνική υποστήριξη των «αντιεξουσιαστών» (μολότοφ από την μία και δακρυγόνα από την άλλη...)- παραδόθηκαν στην απαξίωση και την γραφικότητα. Αξίζει βεβαίως να υπογραμμίσουμε ότι μεμονωμένοι φίλοι της Χρυσής Αυγής έδωσαν το παρών σε κάποιες συγκεντρώσεις. Η κριτική που ασκήθηκε όμως από πολιτικούς μας αντιπάλους περί βροντερής κινηματικής απουσίας ήταν άστοχη και εκ του πονηρού, διότι αφενός γνώριζαν καλά ότι κάτι τέτοιο θα έδινε το έναυσμα για βίαιες συγκρούσεις, αφετέρου σταθερή θέση μας είναι ότι τέτοιου είδους διαμαρτυρίες θα πρέπει να παραμένουν ακομμάτιστες. Επιπλέον η Χρυσή Αυγή, επιλέγει η ίδια το χώρο και τον χρόνο της αναμέτρησης με το καθεστώς και δεν συμμετέχει σε στημένα παιχνίδια με προδιαγεγραμμένο τέλος.

Και τι δεν είδαμε όλο αυτό το διάστημα να συμβαίνει στην χώρα μας.

Τα σημάδια της απολύτου παρακμής ήταν εμφανή δια γυμνού οφθαλμού, ενώ το μνημόνιο επιτάχυνε την εξαθλίωση των Ελλήνων. Το εμφυλιοπολεμικό κλίμα καλλιεργήθηκε εντέχνως από τους υπεύθυνους της δυστυχίας μας, που είχαν το θράσος στην συνέχεια να το αποδώσουν στους Εθνικιστές. Όμως οι νεκροί της τράπεζας Marfin, δεν ήταν έργο «ακροδεξιών» όπως θα ήθελαν οι ενορχηστρωτές της διάλυσης, αλλά θύματα του ευρύτερου αριστερού χώρου, ο οποίος δεν κατηγορήθηκε ποτέ για χρήση βίας πολύ απλά γιατί αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της μεταπολιτευτικής πανώλης.
Έτσι, η εξωκοινοβουλευτική αριστερά πρόσθετε νεκρούς στο βεβαρημένο ποινικό της μητρώο, ενώ η κοινοβουλευτική αριστερά προστάτευε το κοινοβούλιο αν τα πράγματα έφταναν σε οριακό σημείο. Και οι μεν και οι δε, δούλευαν για το ίδιο αφεντικό εις βάρος των Ελλήνων που άρχισαν να απογοητεύονται ή και να φοβούνται ακόμα. Τίποτα καλύτερο δεν θα μπορούσε να επιτύχει η μνημονιοκρατία την δεδομένη στιγμή...
Μέσα σε αυτόν τον κύκλο της κόκκινης βίας και γνωρίζοντας ότι η Χρυσή Αυγή κερδίζει συνεχώς έδαφος, κάποιοι φρόντισαν να δημιουργήσουν τον μύθο της... ακροδεξιάς τρομοκρατίας, όπου μεταξύ δολοφονιών ξένων συμπεριλαμβάνονταν και βομβιστικές επιθέσεις. Πρωτοστάτες στην παραπληροφόρηση ήταν και πάλι τα ΜΜΕ με τις «αποκλειστικές πληροφορίες» τους, που όπως πάντα προέρχονται από τα ίδια κέντρα αποσταθεροποίησης. Τι κατάφεραν; Το απόλυτο τίποτα, εφόσον η πολιτική ταυτότητα της τρομοκρατίας στην Ελλάδα είναι γνωστή και στις πέτρες.
Την συνωμοσία της σιωπής λοιπόν, έσπαγαν μόνο οι ψευδείς ειδήσεις εναντίον μας, όπως ακριβώς συμβαίνει και σήμερα με την διαφορά ότι πλέον ο νόμος επιβάλλει στα ΜΜΕ να παρουσιάζουν ένα μέρος των εκδηλώσεων μας που σε καμία περίπτωση δεν αντιστοιχεί στον πραγματικό χρόνο που δικαιούμαστε ως ένα κόμμα που εκπροσωπεί εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων.

Έτσι λοιπόν, όσοι πίστεψαν ότι η επιτυχία των δημοτικών εκλογών θα άνοιγε τις κάνουλες της προβολής, έπεσαν έξω. Αντιθέτως, το σύστημα κρατούσε ακόμα σαν επτασφράγιστο μυστικό την άνοδο των Εθνικιστών. Όπως υπάρχουν οι εχθροί μας, έτσι υπάρχουν παντού και αρκετοί φίλοι. Έτσι γνωρίζαμε από ασφαλείς πηγές, αρκετούς μήνες πριν τις διπλές εκλογές του 2012, ότι η Χρυσή Αυγή βρίσκεται με ποσοστό που ξεπερνά το όριο του 3%, στις μυστικές δημοσκοπήσεις των κομματικών επιτελείων. Όμως δεν ήταν μόνο οι δημοσκοπήσεις...
Οπουδήποτε υπήρχε πολιτική συζήτηση, στους δρόμους, τα καφενεία, τις σχολές ή τους χώρους εργασίας, άκουγες ολοένα και συχνότερα απόψεις υπέρ της Χρυσής Αυγής, ενώ όπου υπήρχε αδικία ή κρατική αυθαιρεσία η απάντηση ήταν «Χρυσή Αυγή που σας χρειάζεται...» Παράλληλα το Κίνημα εργάστηκε μεθοδικά επάνω στην κοινωνική του πολιτική και έτσι όσο και αν αποκρύπτονταν η αλήθεια στα δελτία των οκτώ, η επαφή μας με τα προβλήματα του κόσμου και οι λύσεις που δίνονταν με άμεσο και απλό τρόπο, έκτισαν τον σύγχρονο λαϊκό μύθο (όχι παραμύθι) των «παιδιών με τα μαύρα».
Όλα τα παραπάνω κίνησαν το ενδιαφέρον ξένων τηλεοπτικών δικτύων που επισκέπτονταν την χώρα μας για ένα αφιέρωμα στο «φαινόμενο Χρυσή Αυγή», την ώρα που οι εγχώριοι συνάδελφοί τους εκτελούσαν το συμβόλαιο λάσπης που είχαν παραλάβει από τους ανωτέρους τους ή αποσιωπούσαν επιδεικτικά τις ποικίλες δραστηριότητές μας.
Επιπλέον υπήρξε τεράστιο ενδιαφέρον από δεκάδες συμπατριώτες μας να ανοίξουν νέα γραφεία της Χρυσής Αυγής, όπως και έγινε αφού βεβαιωνόμαστε ότι αυτά πρόκειται να λειτουργήσουν σωστά και όχι ως προεκλογικά «μαγαζιά» που θα κατέβαζαν ρολά όταν θα έπεφτε η αυλαία των εκλογών.

Έπρεπε να φτάσουμε ελάχιστες εβδομάδες πριν από την 6η Μαΐου, όταν δημοσιεύθηκε η πρώτη δημοσκόπηση που έφερνε την Χρυσή Αυγή στη βουλή, έστω και με ποσοστά πολύ μικρότερα των πραγματικών.
Αυτό συνέβη γιατί η –έτσι κι αλλιώς φθαρμένη- αξιοπιστία των εταιριών δημοσκοπήσεων θα δέχονταν ένα τεράστιο πλήγμα, που όμως είχαμε την χαρά να τους δώσουμε αφού ο Λαϊκός Σύνδεσμος κέρδισε σχεδόν τις διπλάσιες ψήφους από όσες προέβλεπαν οι μεγάλοι αυτοί αναλυτές.
Η νύχτα της 6ης Μαΐου, ήταν μια νύχτα νίκης απέναντι σε ένα πολυπλόκαμο σύστημα, που δεν έχει προηγούμενο. Ένα αληθινά λαϊκό κίνημα, χωρίς κρατικές επιχορηγήσεις, χωρίς χρηματοδότες, χωρίς διαφήμιση (πέραν της ακραίας δυσφήμισης), κυριολεκτικά ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ, κατάφερε ένα αποφασιστικό χτύπημα στο ανθελληνικό καθεστώς του μνημονίου. Η μεγαλύτερη χαρά για κάθε Χρυσαυγίτη, ήταν η πρωτοφανής αμηχανία του συστήματος απέναντι σε αυτή τη νίκη. Αμηχανία που προσπάθησαν να σπάσουν με το γνωστό πλέον «εγέρθητω» της συνέντευξης τύπου, όπου ήταν η απαρχή ενός νέου γύρου συκοφάντησης και δαιμονοποίησης του κινήματος. Σε κάθε περίπτωση, εκείνη τη νύχτα, αισθανθήκαμε υπερήφανοι και για το γεγονός ότι μπροστά στις οθόνες της τηλεόρασης ακούστηκε η φωνή του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής να δίνει το αδιαπραγμάτευτο στίγμα μας: «Όσοι προδίδουν αυτή την χώρα, έχουν πλέον έναν λόγο να φοβούνται».

⊕⊕⊕

⊕⊕⊕

«Νίκη εκτός έδρας»

«Φοβάμαι πως στην περίπτωση της Χρυσής Αυγής, το χάσαμε το «παιγνίδι», διότι ακόμα και η αρνητική κάλυψη των δραστηριοτήτων της αναδεικνύεται σε διαφήμιση. Θα τολμήσω δε να αποδεχθώ, παρά το γεγονός ότι θα στενοχωρήσω αγαπημένους συναδέλφους, ότι η Χρυσή Αυγή μας κέρδισε μέσα στο γήπεδό μας» - Μιχάλης Ιγνατίου

Η παραπάνω φράση συνοψίζει σε λίγες λέξεις όλη την απελπισία των «ειδικών» απέναντι στο φαινόμενο της Χρυσής Αυγής. Εκατοντάδες άρθρα γράφθηκαν στον ελλαδικό ή διεθνή Τύπο για εμάς, όπου ξεχώριζε η αγωνία να απαντηθεί το ερώτημα «ποιος ευθύνεται» που οι Εθνικιστές έφτασαν να αποτελούν μια υπολογίσιμη πολιτική δύναμη με ποσοστά που κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ως που μπορούν να φτάσουν; Τι πήγε στραβά στους υπολογισμούς εκείνων που διαμορφώνουν την σκέψη της μάζας;

Η απλούστερη απάντηση που με ευκολία εκστόμιζαν οι αναλυτές μας είναι η φτωχοποίηση που επήλθε με το μνημόνιο. Η ανέχεια και η έλλειψη κρατικού μηχανισμού ήταν τα κύρια συστατικά που έφεραν την Χρυσή Αυγή στη βουλή, σύμφωνα με εκείνους ενώ εκατοντάδες ακόμα απόψεις συνεχίζουν και παρουσιάζονται από τον δημοσιογραφικό κόσμο πάντοτε εν τη απουσία μας από τις συζητήσεις τους, λες και αποτελούμε ήδη μια κακή ανάμνηση του παρελθόντος!

Μην περιμένετε σε αυτό το βιβλίο να αναλύσουμε κι εμείς τις αιτίες που ώθησαν το Εθνικιστικό Κίνημα, ας αφήσουμε να ζήσουν αυτό το δράμα οι αγαπητοί μας «ειδικοί».

Οφείλουμε όμως να απαντήσουμε οι ίδιοι προς εκείνους που περίπου μας λένε ότι η Χρυσή Αυγή οφείλει την επιτυχία της στην οικονομική κρίση και μόνο, ότι παρόμοιες ή χειρότερες συνθήκες επικρατούν και σε άλλες χώρες, χωρίς όμως να εμφανιστεί μια Χρυσή Αυγή, παρά μόνο γραφικοί και ακίνδυνοι συνδυασμοί τύπου Καρατζαφέρη.

Πριν προχωρήσουμε παρακάτω, αξίζει να κατατεθεί μια προσωπική μαρτυρία για το πόσο σοβαρά αντιλαμβανόμαστε τον ρόλο που θα διαδραματίσουμε τα επόμενα χρόνια. Βρισκόμαστε στα μέσα της δεκαετίας του 2000, στο μικρό γραφείο της οδού Σωκράτους μέσα στο κέντρο της κατεχόμενης Αθήνας, όπου είναι εμφανή τα σημεία της παρακμής από την πρέζα, την εγκληματικότητα των συμμοριών, την πορνεία και άλλα πολλά που διεκόπησαν μόνο για ελάχιστες ημέρες ώστε η χώρα να δείξει το «λαμπερό» της πρόσωπο για τα Olympic games της Γιάννας Αγγελοπούλου και της κυβέρνησης του Κ. Καραμανλή... Αυτά τα έβλεπαν όμως, εκείνοι που είχαν μάτια και πονούσαν για την Πατρίδα, γιατί ούτε κρίση υπήρχε, ούτε ΔΝΤ, ούτε η... Μέρκελ ήθελε την καταστροφή μας, οπότε όλα έβαιναν καλώς και οι πολλοί ήταν απασχολημένοι με τον εαυτούλη τους. Μέσα σε εκείνο το μικρό γραφείο και ενώ πολιτικά βρισκόμασταν στο 0,5% ή και λιγότερο, ο Αρχηγός της Χρυσής Αυγής, έλεγε σε μια ομάδα στελεχών να μην αμφιβάλλουν ότι «εκείνο για το οποίο αγωνιζόμαστε, δεν είναι ένα κομμάτι από την πίτα της εξουσίας, ούτε να είμαστε ένα μέρος του διεφθαρμένου συστήματος, αλλά η ανακατάληψη της Πατρίδας μας και τίποτε λιγότερο»... Αυτό σαν απάντηση προς εκείνους που «ελαφρά τη καρδία» θέλουν να υποβαθμίσουν την ιστορική επιτυχία του 2012.

Μοιάζει μάλλον αδύνατο να εξηγήσεις κάτι που δεν καταλαβαίνεις.

Αυτό ακριβώς κάνουν σήμερα όλοι εκείνοι που ανήκουν σε έναν κόσμο τόσο διαφορετικό από τον δικό μας και δεν αντιλαμβάνονται ότι κλείνει ο κύκλος τους και ένας νέος ανοίγει με προοπτική ανάκαμψης όχι της οικονομίας, αλλά του Έθνους. Όταν επιτέλους θα θέσουμε ως λαός στο κέντρο του ενδιαφέροντός μας την Πατρίδα, τότε να είστε σίγουροι ότι και η οικονομία θα ακολουθήσει τους κανόνες μας. Για όσο ακόμα θα επικρατεί ο ατομικισμός, μην περιμένετε κανένα θετικό πρόσημο στους οικονομικούς δείκτες. Τα τοκοχρεολύσια θα είναι πάντα εκεί για να σας θυμίζουν ότι ζείτε σε ένα κατεχόμενο κράτος και οι διεθνείς τοκογλύφοι θα αναζητούν πάντα μια λίμπρα αίμα για να ξεχρεώσουμε.
Έγραφα προηγουμένως για τον νέο γύρο λάσπης, που άνοιξε από τη νύχτα της 6ης Μαΐου και μέχρι το άνοιγμα της κάλπης της δεύτερης εκλογικής αναμέτρησης του Ιουνίου. Ανάμεσα στα όσα συνέβησαν τις πέντε αυτές εβδομάδες, ξεχώρισε το παγκοσμίως γνωστό επεισόδιο με τον Συναγωνιστή Ηλία Κασιδιάρη, όπου χαστούκισε την βουλευτή του ΚΚΕ, Λιάνα Κανέλλη, αφού προηγουμένως προκλήθηκε αισχρά από την ίδια και την βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, Ρένα Δούρου για μια δικαστική υπόθεση την οποία είχε στήσει το κόμμα της δεύτερης εις βάρος του και χρησιμοποιούσαν τα κανάλια για να παρουσιάσουν τον ίδιο ως εγκληματία ώστε να καλλιεργήσουν περισσότερο τον ισχυρισμό περί «ναζιστικής συμμορίας» κτλ. Για αυτήν την υπόθεση ο Συναγωνιστής Κασιδιάρης αθωώθηκε πανηγυρικά από το δικαστήριο, αφού προηγουμένως είχε φροντίσει ο ίδιος να ζητήσει την άρση της βουλευτικής του ασυλίας, όντας απολύτως βέβαιος ότι η πολιτική σκευωρία θα ανατραπεί από την δικαιοσύνη.
Το πολιτικό κατεστημένο είδε σε αυτό το χαστούκι μια χρυσή ευκαιρία να θέσει τους Εθνικιστές εκτός βουλής.

Ο λαός όμως, όπως αποδείχθηκε στην συνέχεια είδε το γεγονός ως ένα χαστούκι απέναντι σε αυτό το ίδιο το κατεστημένο, χωρίς βεβαίως να ήταν πρόθεση του Συναγωνιστή Κασιδιάρη κάτι τέτοιο ο οποίος αντέδρασε συναισθηματικά στην αδικία που διαδραματίστηκε μπροστά στα μάτια του.
Στο μικρό διάστημα που απέμενε έως την 17η Ιουνίου, οι καναλάρχες «έπαιξαν τα ρέστα τους».
Αναμάσησαν όλο τον οχετό ύβρεων των τελευταίων μηνών και πέρασαν από «κόσκινο» τους εκλεγμένους βουλευτές μας: Σε ποιον φούρνο εργάζεται ο Γ. Γερμενής, που εκτρέφει τα πρόβατα ο Κ. Μπαρμπαρούσης, τι έγραφε την δεκαετία του 1980 ο Ν. Μιχαλολιάκος ή ο Χ. Παππάς κ.ο.κ. Ώρες συζητήσεων και «αποκαλύψεων» για τους Χρυσαυγίτες και κανένα δικαίωμα αντιλόγου σε εμάς που απαντούσαμε με τα μικρά μας μέσα στις αθλιότητες που εκστόμιζαν εναντίον μας.
Το θράσος τους έφτανε στο σημείο να ισχυρίζονται ότι καλούσαν εκπροσώπους μας αλλά εκείνοι αρνούνταν να εμφανιστούν! Έτσι πίστευαν ότι ξεμπέρδευαν με τους μονολόγους τους απέναντι στο κοινό που δεν έχει και την καλύτερη γνώμη για τους δημοσιογράφους και από ένστικτο αντιλαμβάνονταν ότι κάτι βρώμικο υπάρχει πίσω από αυτόν τον πόλεμο.
Όταν δεν ύβριζαν ανοικτά το Κίνημά μας, έκαναν εκκλήσεις στην «κοινή λογική» όπως έλεγαν, όπου κοινή λογική ήταν τα δικά τους συμφέροντα!
Εκκλήσεις προς τους Έλληνες να «διορθώσουν» την ψήφο τους. Αυτή είναι η χούντα των εκδοτών: Όταν ψηφίζεις για την σταθερότητα της κυριαρχίας τους είσαι σώφρων. Όταν ψηφίζεις ενάντια στα συμφέροντά τους, είσαι «φασίστας».

Μισό εκατομμύριο Έλληνες στάθηκαν στο πλευρό μας
και προσέξτε θράσος που είχαν: Δεν φτάνει που... έσφαλαν έναντι
της «δημοκρατίας» τον Μάιο, φρόντισαν να το επαναλάβουν έναν
μήνα αργότερα, παρά την καθημερινή απαίτηση
των τηλε-δημοκρατών να «διορθώσουν» την ψήφο τους

Μισό εκατομμύριο «φασίστες» λοιπόν, επανέλαβαν το «λάθος» τους λοιπόν και την 17η Ιουνίου, μοιράζοντας εγκεφαλικά στους πολιτικούς αναλυτές, που θα έπρεπε κανονικά να σκίσουν τα πτυχία τους έπειτα από τέτοια σφαλιάρα. Η Χρυσή Αυγή πέρασε αλώβητη μέσα από τις φλόγες του μίσους και 18 Χρυσαυγίτες, εκλέχθησαν για να εκπροσωπήσουν ένα υπαρκτό πλέον πολιτικό ρεύμα: τους Εθνικιστές.
Από εκεί και έπειτα, ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία του Κινήματος, το οποίο εμείς σήμερα καλούμαστε να διαχειριστούμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, καθώς δεν θα μας δοθεί καμία «δεύτερη ευκαιρία».

Αντιθέτως, ένα ολόκληρο σύστημα, ψάχνει απεγνωσμένα την αχίλλειο πτέρνα της Χρυσής Αυγής για να μας θέσει οριστικά εκτός μάχης.
Αυτή την στιγμή, όπως δείχνουν όλες οι δημοσκοπήσεις, ο Λαϊκός Σύνδεσμος είναι η τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας. Στην πραγματικότητα είναι το μόνο κόμμα που διπλασίασε τα ποσοστά του. Σε πραγματικούς αριθμούς, περισσότερο από ένα εκατομμύριο Ελληνίδες και Έλληνες, συμπορεύονται μαζί μας. Ένα σημαντικό κομμάτι του λαού μας δηλαδή, περιφρονεί τα τσοντοκάναλα, τους μεγαλοεκδότες και την σαπίλα τους.
Αυτό σημαίνει πολλά... Κυρίως όμως σημαίνει ότι πρέπει να παραμείνουμε αδιάλλακτοι με το καθεστώς, ανεξαρτήτως συνθηκών. Δεν είναι λίγοι αυτοί που εκφράζουν την αγωνία «να μην αλλάξετε». Αν και συνήθως οι ίδιοι που το λένε, έχουν αλλάξει αρκετά «στρατόπεδα», να επαναλάβουμε ακόμα μία φορά ότι τους αντιστρέφουμε την παράκληση και να φροντίσουν οι ίδιοι να μην αλλάξουν. Αν γνώριζαν από πόσες τρικυμίες έχει περάσει η Χρυσή Αυγή στην πολυετή πορεία της, δεν θα αμφέβαλλαν καθόλου.
Η αγωνία αυτή εκφράζεται κυρίως γιατί οι Έλληνες έχουν προδοθεί επανειλημμένως από τα κόμματα του «συνταγματικού τόξου» που εκμεταλλεύτηκαν ξεδιάντροπα την εμπιστοσύνη τους για να τους πουλήσουν φτηνά στην συνέχεια. Αυτό που χρειάζεται σήμερα η Ελλάδα, είναι να πιστέψουμε ξανά σε έναν στόχο. Να παραμερίσουμε την απελπισία και να γεννηθεί μια νέα ελπίδα. Για να συμβεί αυτό, δεν αρκούν αοριστίες και ευχολόγια, αλλά συγκεκριμένη πολιτική σύγκρουσης και εθνικής ανάτασης.
Το Κίνημα όμως δεν ξεχνά, ότι οι συμπατριώτες μας που προδόθηκαν στο παρελθόν, μπορεί να ξαναβρεθούν στην ίδια θέση, υπό την άσκηση εκβιαστικών διλλημάτων.

Η Χρυσή Αυγή, εφόσον αποτελεί έναν οργανισμό που ως στόχο θέτει την κατάκτηση της εξουσίας, δεν απευθύνεται αποκλειστικά στους λεγόμενους «ακροδεξιούς» ψηφοφόρους. Κάτι τέτοιο θα μας καθιστούσε ένα «ΚΚΕ της αντίπερας όχθης» και όπως έγραψα προηγουμένως, σκοπός μας δεν είναι το ασφαλές και ήσυχο λιμανάκι της ελαφριάς αντιπαράθεσης αλλά η οριστική ανατροπή του πολιτικού κατεστημένου.

⊕⊕⊕

⊕⊕⊕

«Χειρότεροι» από πριν

Η είσοδος των Εθνικιστών στην βουλή, δεν ήταν η τελευταία «λαχτάρα» που επεφύλασσε η Χρυσή Αυγή στο πολιτικό-εκδοτικό κατεστημένο. Τα όσα ακολούθησαν, τον σχεδόν έναν χρόνο κοινοβουλευτικής παρουσίας, μάλλον τους έκαναν να καταλάβουν πως δεν αστειευόμαστε.
Η Αλέκα Παπαρήγα, κρίνοντας εξ ιδίων τα αλλότρια, είχε δηλώσει ότι η Χρυσή Αυγή θα συμβιβαστεί και θα γίνει μέρος του συστήματος. Την ίδια κρυφή ελπίδα, μάλλον είχαν και άλλοι τους οποίους απογοητεύσαμε. Πίστεψαν ότι στην κομματοκρατία τους θα αποτελέσουμε «άλλο ένα κόμμα». Όμως τα πρώτα κιόλας δείγματα γραφής μας, έφεραν ένα τελεσίγραφο: Ο χρόνος μετράει αντίστροφα, έχετε ημερομηνία λήξης...
Από νωρίς είχαμε την χαρά να απολαύσουμε τον πανικό τους σε Ελλάδα, Ευρώπη και Αμερική. Διεθνείς εβραϊκές οργανώσεις, το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο, ο πρόεδρος της Κομισιόν Μπαρόζο... όλος ο καλός ο κόσμος ζήτησε να τεθεί εκτός νόμου το κίνημα. Το ίδιο πρότειναν και εγχώριες προσωπικότητες, όπως ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Μπουτάρης και ο πρόεδρος του αμαρτωλού ΠΑΣΟΚ, Ευ. Βενιζέλος. Ο δεύτερος μάλιστα ως συνταγματολόγος, έχει αναφέρει σε βιβλίο του ότι το Σύνταγμα δεν προβλέπει κάτι τέτοιο για κανένα κόμμα.

Εν συνεχεία μας χάρισε μιας σπάνιας κακογουστιάς «αντιρατσιστική» εκστρατεία, που μάλλον έφερε τα αντίθετα από τα επιθυμητά αποτελέσματα.
Αφού λοιπόν, δεν μπορούν να μας θέσουν εκτός νόμου και επειδή είναι πολύ... δημοκράτες, το επόμενο σχέδιο που έπεσε στο τραπέζι και μάλιστα σε συνάντηση μεταξύ των πολιτικών αρχηγών, ήταν να μας θέσουν εκτός... εκλογών. Αυτό μένει να δούμε κατά πόσο θα αποπειραθούν να το πράξουν, γιατί είναι βέβαιο ότι θα ανοίξει τον ασκό του Αιόλου. Πάντως στην περίπτωση αυτή θα δημιουργηθούν νέα πολιτικά «ήθη» όπου όταν ένα κόμμα κερδίζει ψήφους από τα υπόλοιπα θα τίθεται εκτός εκλογών!
Ευθύς εξαρχής λοιπόν, η Χρυσή Αυγή εφάρμοσε τις δεσμεύσεις της. Το κοινωνικό μας πρόγραμμα με την διανομή τροφίμων και ειδών ρουχισμού εξαπλώθηκε σε όλη την χώρα, όπου δεν καταγράφηκαν πουθενά εικόνες ντροπής, εξαιρώντας κάποιες... αντισυγκεντρώσεις, που το μόνο που κατάφεραν ήταν να εμποδίσουν κάποιους να παραλάβουν δωρεάν τρόφιμα. Το επόμενο βήμα ήταν ο δωρεάν Συμβουλευτικός Σταθμός Υγείας και Περίθαλψης που παρέχει δωρεάν στήριξη σε άπορους συμπατριώτες μας, πολύτεκνους, ανέργους κλπ καθώς και οι τακτικές αιμοδοσίες. Σε αρκετές πόλεις οι Τοπικές μας Οργανώσεις, λειτούργησαν και ως γραφεία ευρέσεως εργασίας ή παραδίδουν μαθήματα αυτοάμυνας. Με αυτούς τους τρόπους, επιστρέφουμε ένα μέρος της κρατικής χρηματοδότησης στους συμπατριώτες μας και είμαστε το μόνο κόμμα που ζητάμε την κατάργηση αυτής, έχοντας καταφέρει για δεκαετίες να αυτοχρηματοδοτούμαστε.
Όλες αυτές οι κοινωνικές προσφορές των «παιδιών με τα μαύρα» για τα ΜΜΕ, είναι «ρατσιστικές», αφού απευθύνονται μόνο σε Έλληνες.

Οι κοινωνικές δράσεις της Χρυσής Αυγής δεν έχουν χαρακτήρα ελεημοσύνης, αλλά πνεύμα αλληλεγγύης που πρέπει να καλλιεργηθεί ανάμεσα στους Έλληνες τις δύσκολες αυτές ώρες.

Λες και χρωστάμε την χρηματοδότηση στους Πακιστανούς ή τους Αφγανούς! Τα κανάλια και οι εφημερίδες τους, συνεχίζουν να αποκρύπτουν την πολιτική δράση μας ή τις θέσεις μας.

Στελέχη μας δεν εμφανίζονται ποτέ στους μεγάλους σταθμούς και την συνωμοσία της σιωπής, διέκοπταν «σοκαριστικές εικόνες» που πίστευαν ότι μπορούν να ζημιώσουν την Χρυσή Αυγή.
Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα, κάποιοι έλεγχοι που διεξήγαγαν κλιμάκια Συναγωνιστών σε πάγκους με εμπορεύματα για να διαπιστωθεί αν υπήρχαν τα νόμιμα παραστατικά.
Τα αργυρώνητα παπαγαλάκια του μνημονίου, εκστασιασμένα έκαναν λόγο για τα «φασιστικά τάγματα εφόδου» και μέσα σε ελάχιστο χρόνο, η βουλή ενέκρινε την άρση ασυλίας τριών βουλευτών για την κατηγορία της «αντιποίησης αρχής»! Λίγο αργότερα, το άθλιο αυτό κράτος, για λόγους εντυπωσιασμού, θα απέστελλε ειδικά κλιμάκια ελέγχων σε μικροπωλητές, ώστε να δηλώσει την παρουσία του. Το ίδιο θα έκανε με την επιχείρηση ανάσχεσης της Χρυσής Αυγής, που ο υπουργός Προστασίας Πολίτη, Δένδιας, ονόμασε «Ξένιο Ζευς». Κινήσεις πανικού και άνευ αποτελέσματος, αφού ο μόνος λόγος που έγιναν ήταν η αύξηση των ποσοστών μας, που ήταν ραγδαία παρά την «ναζιστολογία» των φυλλάδων.
Όμως η λάσπη των καναλιών δεν απέδωσε καρπούς. Αμέσως μετά, εμφανίστηκαν οι πρώτες δημοσκοπήσεις και η Χρυσή Αυγή διπλασίαζε τα ποσοστά της! Από το φθινόπωρο του 2012, λίγους μόνον μήνες μετά τις εκλογές του Ιουνίου, η Χρυσή Αυγή καθιερώθηκε στην τρίτη θέση. Ύστερα είχαμε μία ακόμα βομβιστική επίθεση αλλά και φθορές σε διάφορες Τοπικές Οργανώσεις.
Καταδίκη δεν ακούσαμε από κανέναν δημοκράτη του συνταγματικού τόξου. Τι υποκρισία... Εκείνοι που διερρήγνυαν τα ιμάτιά τους για την «βία των ταγμάτων εφόδου», δεν ψέλλισαν μια λέξη για τις επιθέσεις εναντίον μας.

Είναι τόσο τυφλωμένοι από την εμπάθεια, που πέρασαν το ψέμα σε νέες διαστάσεις: Για παράδειγμα έγραψαν ότι οι βουλευτές της Χρυσής Αυγής ψήφισαν υπέρ της πώλησης βραχονησίδων (!) ή το πιο πρόσφατο παράδειγμα με το πρόγραμμα «Διάπλαση Παίδων», όπου μικρά ελληνόπουλα, παρουσία των γονέων τους (που προφανώς είναι υποστηρικτές μας), παρακολούθησαν προβολές για την Μυθολογία και την Ιστορία μας και αυτό παρουσιάστηκε από τα ΜΜΕ ως «κατηχητικό μίσους»! Πολύ μίσος...
Εν τέλει, η Αλέκα (και πολλοί ακόμα) έκανε λάθος. Πολύ απλά γιατί όσο πιο σκληρά χτυπάς το ατσάλι, τόσο αυτό δυναμώνει. Η «κοινοβουλευτική» Χρυσή Αυγή, είναι «χειρότερη» από πριν και τα «παιδιά με τα μαύρα» παραμένουν... παιδιά. Ένας ακόμα λόγος να είμαστε υπερήφανοι και αισιόδοξοι ότι το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα βρίσκεται στην σωστή κατεύθυνση. Είπαμε τα πράγματα με το όνομά τους, κάνουμε πράξη το κοινωνικό μας πρόγραμμα, είμαστε η εθνική αντιπολίτευση και πλέον οι θέσεις μας γίνονται αποδεκτές από εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες.
Επιτέλους οι Έλληνες Εθνικιστές, εκπροσωπούνται για πρώτη φορά με ειλικρίνεια και γενναιότητα, χωρίς lifestyle επάρσεις, χωρίς κουλτούρα μεσημεριανής ζώνης και το βασικότερο, χωρίς καμία διάθεση ανακωχής με το σύστημα.

⊕⊕⊕

⊕⊕⊕

«Πέραν της δεξιάς, και της αριστεράς»

Είναι ιδιαιτέρως σημαντικό, να κατανοήσουμε τις αλλαγές στον ψυχισμό του λαού μας και να διαβάσουμε τους νέους πολιτικούς «χάρτες». Επειδή η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων κατατάσσει την Χρυσή Αυγή στην άκρα δεξιά, ας ξεκινήσουμε με αυτό το πολύπλοκο τμήμα της κοινωνίας, που συμπεριλαμβάνει στους κόλπους του αρκετές τάσεις.
Εκφράζοντας την προσωπική μου άποψη, που παραμένει αναλλοίωτη στον χρόνο, υποστηρίζω σθεναρά ότι «εθνικός χώρος» δεν υπάρχει. Αν για κάποιους ο «εθνικός χώρος» είναι οι λεγόμενοι «ακροδεξιοί» ψηφοφόροι, τότε σίγουρα έχουμε διαφορετική αντίληψη των πραγμάτων, οπότε να εξηγήσω τι σημαίνει για εμένα η ύπαρξη ενός χώρου.
Το βασικό κριτήριο που χαρακτηρίζει ένα ρεύμα, δεν θα μπορούσε παρά να είναι ένα ευρύτερο φάσμα δραστηριοτήτων, πέραν της εκλογικής ψήφου. Τέτοιες θα μπορούσαν να είναι για παράδειγμα οι κοινωνικές παρεμβάσεις. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει ίχνος τέτοιων, σε αντίθεση με την αριστερά που στο συγκεκριμένο κομμάτι, έχει να επιδείξει κάτι.
Για να υπάρχει ένας πολιτικός χώρος, χρειάζεται παραγωγή ιδεών που να εφαρμόζονται στην πράξη. Είναι πολύ εύκολες οι θεωρίες, ακόμα πιο εύκολη η κριτική στις ιδέες των άλλων, αλλά τελικά εκείνο που σήμερα μετράει είναι η εφαρμογή και το αποτέλεσμα.

Για να υπάρχει ένας πολιτικός χώρος, χρειάζονται ενεργοί πολίτες που να ταυτίζονται έστω στα βασικά σημεία της ιδεολογίας, ώστε να υπάρχει προοπτική επιρροής του Εθνικισμού με συγκεκριμένη στρατηγική που ως απώτερο σκοπό έχει την κατάκτηση της κοινής γνώμης. Αυτό δεν δύναται να συμβεί παίζοντας στο facebook.

Κυρίως όμως, για να υπάρχει αυτός ο πολιτικός χώρος, χρειάζονται προσωπικότητες...

Αν δεν υπάρχουν τα παραπάνω (και κάποια ακόμα) τότε δεν υφίσταται κανένας «χώρος», παρά καφενειακού επιπέδου βαβούρα που δεν έχει αρχή, μέση και τέλος.

Για εμάς υπάρχουν Εθνικιστές και όχι «ακροδεξιοί». Για αυτούς υπάρχει μια θέση στις γραμμές μας και η ευκαιρία να αγωνιστούν για έναν τελικό σκοπό δια συγκεκριμένης στρατηγικής. Αν η στρατηγική μας είναι λάθος, δεν θα αργήσει να φανεί. Όμως, εντός της οργάνωσης, δεν δίνουμε σε κανέναν το δικαίωμα να αμφισβητεί την στρατηγική μας, γιατί γνωρίζουμε την αξία της συνοχής μας και την δύναμη της πίστης μας στην τελική νίκη.

Η Χρυσή Αυγή δεν ανήκει στην «ακροδεξιά». Αυτό δεν δηλώνει κάποια φοβία ή ενοχή απέναντι στον όρο, ούτε κάποιο μικροπολιτικό άνοιγμα σε άλλες δεξαμενές ψηφοφόρων. Εμείς δεν διαθέτουμε ούτε image makers, ούτε ειδικούς επί των τάσεων για να οδηγηθούμε σε τέτοιες επιλογές. Εδώ και δεκαετίες γράφουμε «Ούτε Δεξιά – Ούτε Αριστερά» στα έντυπά μας, γιατί πάντοτε πιστεύαμε ότι τα κόμματα χωρίζουν και η Πατρίδα ενώνει.

«Και τι είναι η Χρυσή Αυγή;»

Είμαστε πρωτίστως ένα Κίνημα Ιδεολογικό. Ναι, σήμερα που βιώνουμε το «τέλος των ιδεολογιών», εμείς παραμένου-

με σταθεροί στον Λαϊκό Εθνικισμό που είναι η Φωνή της Συνείδησης του Γένους μας. Πολιτική χωρίς ιδεολογία είναι ψηφοθηρία.

Η Φυλή – και όχι το Κράτος - βρίσκεται στον πυρήνα της πίστης μας. Σήμερα, όπου το κράτος στρέφεται ενάντια του Έθνους μας, είναι πιο επίκαιρη από ποτέ η φράση του Ίωνα Δραγούμη: «Ζήτω το Έθνος – Κάτω το Κράτος». Το κράτος που οραματιζόμαστε, είναι ένα κράτος Εθνικό, που δεν παζαρεύει την κυριαρχία του και δεν διαπραγματεύεται την ιστορία του. Το Εθνικιστικό Κράτος είναι στην υπηρεσία της Λαϊκής Κοινότητας και ποτέ το αντίστροφο.

Πιστεύουμε ότι οι σημερινοί Έλληνες αποτελούν την αυθεντική συνέχεια των Αρχαίων Ελλήνων, όπως έχει ήδη αποδείξει σήμερα πλέον εκτός της Ιστορίας, της γλωσσολογίας και της λαογραφίας και η γενετική επιστήμη και η ανθρωπολογία. Αυτό σε πείσμα των διεθνιστών, φιλελεύθερης και μαρξιστικής κατευθύνσεως, οι οποίοι με κάθε τρόπο αμφισβητούν αυτήν την Αλήθεια. Την αμφισβητούν όχι μόνον στα λόγια, αλλά και στην πράξη, με τα εκατομμύρια των λαθρομεταναστών, στους οποίους επιθυμούν να χαρίσουν την Ελληνική υπηκοότητα, να τους «ελληνοποιήσουν» και να σπάσουν έτσι την φυλετική συνέχεια του Έθνους μας.

Πιστεύουμε στην Κοινωνική Δικαιοσύνη και σε ξεχασμένες αξίες όπως το Καθήκον και η Ευθύνη. Το πελατειακό κράτος της μεταπολίτευσης μας οδήγησε στην άκρη του γκρεμού, με τα εκατοντάδες ατιμώρητα σκάνδαλα και τον παράνομο πλουτισμό μιας ολιγαρχίας ανάξιων δημαγωγών.

Πολεμούμε τον μαρξιστικό διεθνισμό και την καπιταλιστικό φιλελευθερισμό, που αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Είμαστε πρωτίστως ένα Κίνημα Ιδεολογικό.
Ναι, σήμερα που βιώνουμε το «τέλος των ιδεολογιών», εμείς παραμένουμε σταθεροί στον Λαϊκό Εθνικισμό που είναι η Φωνή της Συνείδησης του Γένους μας.

Αρνούμαστε την ασυδοσία της δήθεν «ελεύθερης» οικονομίας και την τυραννία της παγκοσμιοποίησης που υποδουλώνει τα έθνη, μεταβάλλοντάς τα σε πληθυσμούς. Η Πατρίδα είναι υπεράνω της πλουτοκρατίας. Το σπίτι μας είναι η Ελλάδα και οικογένειά μας οι Έλληνες.

Δεν υπάρχει καμία «πάλη των τάξεων» παρά μόνο η πάλη του Έθνους. Στο Λαϊκό κράτος δεν υπάρχει κοινωνική διαστρωμάτωση με βάση τις εισοδηματικές-οικονομικές τάξεις. Οι λαϊκές τάξεις είναι συνεργαζόμενες οργανικά, ομάδες ανθρώπων με άλλες παραγωγικές ειδικές ικανότητες και δεξιότητες η κάθε μια. Ακριβώς όπως σ' ένα ζωντανό οργανισμό. Οδηγός μας δεν είναι το μίσος, όπως λένε οι μισέλληνες κατήγοροί μας. Μας οδηγεί η αγάπη μας για τον Ελληνισμό. Θέλουμε να διατηρήσουμε την εθνική μας ταυτότητα, τον πολιτισμό μας, την ίδια την ύπαρξή μας και η εισβολή εκατομμυρίων λαθρομεταναστών από κάθε γωνιά της Ασίας και της Αφρικής, δεν έχει απλώς διαλύσει την ελληνική κοινωνία, αλλοιώνει και την φυλετική μας συνοχή. Η παρουσία τους στην Ελλάδα, δεν ευνοεί κανέναν πλην των μεγάλων εργολάβων και πολυεθνικών εταιριών που στο πρόσωπο του κάθε δυστυχή, είδαν φτηνά εργατικά χέρια που εκμεταλλεύτηκαν με μαύρη εργασία εις βάρος των Ελλήνων. Η μοναδική λύση στο τεράστιο αυτό πρόβλημα είναι η άμεση σύλληψη και επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών στις χώρες καταγωγής τους.

Ο Λαϊκός Σύνδεσμος έχει ξεκάθαρες θέσεις και προτάσεις για κάθε ζήτημα που αφορά την λειτουργία του κράτους: Την Εξωτερική Πολιτική, την Εθνική Άμυνα, την Οικονομία, την Παιδεία, την Υγεία, την Ενέργεια, την Δημόσια Τάξη... Το πλήρες πρόγραμμά μας είναι διαθέσιμο σε κάθε Τοπική Οργάνωση και δημόσια αναρτημένο στο διαδίκτυο.

Για την υλοποίησή του, απαιτείται πρωτίστως η απαλλαγή του Έθνους μας από το καθεστώς της ξενοκρατίας και η κατάργηση του μνημονίου. Αντιγράφω απόσπασμα του προγράμματός μας για το θέμα:

Το Μνημόνιο απεδείχθη περίτρανα καταστροφικό, προκάλεσε ανεπανόρθωτη οικονομική και κοινωνική καταστροφή, επέφερε δραματική συρρίκνωση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, άνευ προηγουμένου αύξηση της ανεργίας (το υψηλότερο ποσοστό στην Ε.Ε.) και εκτίναξη των χρεών σε επίπεδα μη αντιμετωπίσιμα (180% του ΑΕΠ για το 2013 σύμφωνα με τις πλέον ευνοϊκές προβλέψεις). Η Χρυσή Αυγή παραμένει σταθερή στην θέση της περί μονομερούς καταγγελίας του Μνημονίου, σε αντίθεση με την αριστερά που για ψηφοθηρικούς λόγους χρησιμοποιεί πλέον την μνημονιακή ορολογία περί... «επαναδιαπραγματεύσεως».

Το κόστος ενδεχόμενης εξόδου της Ελλάδος από την ευρωζώνη θα είναι ολέθριο για την παγκόσμια οικονομία. Στο επερχόμενο ντόμινο θα ακολουθούσε άμεσα η Πορτογαλία, η Ισπανία και η Ιταλία, ενώ η μείωση του παγκόσμιου ΑΕΠ θα άγγιζε τα 17 τρισεκατομμύρια ευρώ ως το 2020 και ολόκληρος ο πλανήτης θα βυθιζόταν σε ύφεση. Η απειλή της βίαιης αποπομπής της χώρας μας από το ευρώ λοιπόν είναι ανύπαρκτη, καθώς οι συνέπειές της είναι μη διαχειρίσιμες από το διεθνές τοκογλυφικό σύστημα. Αυτό παραδέχονται όλοι οι τοκογλύφοι «εταίροι» μας, με πιο σημαντικές τις δηλώσεις του γερμανού υπουργού οικονομικών Σόιμπλε, που αναφέρει ρητά ότι: «αν πέσει η Ελλάδα, πέφτει και η Γερμανία». Το παραπάνω γεγονός είναι ένα τεράστιο όπλο για την ελληνική πλευρά, που μόνο μία αληθινά εθνική ηγεσία μπορεί να χρησιμοποιήσει.

Η Χρυσή Αυγή προτείνει άμεση καταγγελία του Μνημονίου, απαλλαγή της οικονομίας μας από τις θλιβερές του επιπτώσεις και συνολική διαγραφή του παράνομου και επαχθούς χρέους της χώρας.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΧΡΕΟΥΣ: Η λύση του ελληνικού προβλήματος απαιτεί άμεση διαγραφή του παράνομου και επαχθούς χρέους που πληρώνει ο ελληνικός λαός. Δεν υπήρξε ποτέ ευνοϊκότερη διεθνής συγκυρία για την επίτευξη αυτού του στόχου. Δυστυχώς οι μνημονιακές κυβερνήσεις δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντα της χώρας, αλλά των διεθνών τοκογλύφων. Η Χρυσή Αυγή στοχεύει στον άμεσο λογιστικό έλεγχο του δημοσίου χρέους και όλων των δανειακών συμβάσεων από το 1974 μέχρι σήμερα. Ταυτόχρονη σύσταση ειδικών ελεγκτικών ομάδων που θα κάνουν φύλλο και φτερό τα αρχεία όλων των υπουργείων και των δημοσίων οργανισμών. Σε ανάλογες κινήσεις έχουν προβεί ακόμη και κράτη «μπανανίες» της Λατινικής Αμερικής, όπως ο Ισημερινός. Κάτι τέτοιο όμως δεν έχει γίνει στην Ελλάδα, διότι έτσι θα προκύψει και το ποιοι έλαβαν τις μίζες και το μαύρο χρήμα. Πρωτίστως όμως θα προκύψει επισήμως ποιο μέρος του χρέους είναι παράνομο και επαχθές, το οποίο και το κράτος μας θα αρνηθεί να αποπληρώσει.

⊕⊕⊕

ⴲⴲⴲ

Είναι μόδα η Χρυσή Αυγή;

Πριν τις εκλογές του 2012, είχαμε ξεκαθαρίσει ότι η είσοδος της Χρυσής Αυγής στο κοινοβούλιο θα έφερνε στο προσκήνιο τον Εθνικισμό αλλά και θα πλήτταμε την ιδεολογική ηγεμονία της αριστεράς.

Η Χρυσή Αυγή σήμερα είναι η δεύτερη δύναμη στις νεαρότερες ηλικίες. Η δράση της συζητείται σε χώρους όπου συχνάζουν νέοι και όχι μόνο. Τα «παιδιά με τα μαύρα» έγιναν ένας σύγχρονος λαϊκός μύθος, όπου στην συνείδηση του κόσμου, παρεμβαίνουν άμεσα, διορθώνοντας τις αδικίες εις βάρος συμπολιτών μας.

Υπήρξα αυτήκοος μάρτυς εντός δημόσιας υπηρεσίας, όταν αγανακτισμένος πολίτης είπε το γνωστό «Χρυσή Αυγή που σας χρειάζεται» και το ίδιο συνέβη μετά από επεισόδιο μεταξύ λαθρομεταναστών στον δρόμο. Τα τηλέφωνα των Πυρήνων Δράσης και των Τοπικών Οργανώσεων δεν σταματούν να χτυπούν για κάθε απίθανη υπόθεση. Κάποιοι νομίζουν ότι το Κίνημά μας είναι το φάρμακο «διά πάσα νόσο...», όμως δεν είναι έτσι και ούτε προσποιούμαστε ότι υποκαθιστούμε το κράτος όπως λένε οι δημοσιογράφοι.

Στα σχολεία οι μαθητές, υποστηρίζουν με τόσο πάθος τις ιδέες μας που από το νέο σχολικό έτος, όπως ανακοίνωσε το υπουργείο παιδείας, θα εισαχθεί μάθημα κατά του «ρατσισμού» όπου θα γίνεται αντι-εθνικιστική προπαγάνδα στα ελληνόπουλα. Άλλη μία απόδειξη της τεράστιας υποκρισίας τους.

Δεν τους ενόχλησε ποτέ η μαρξιστική βία στις σχολές, που φτάνει συχνά σε ακραίες καταστάσεις, αλλά τους προκαλεί τρόμο μήπως τα ίδια παιδιά ενταχθούν στην Χρυσή Αυγή.
Το περασμένο έτος, οι δύο δημοφιλέστερες αναζητήσεις στο ελληνικό παράρτημα της διεθνούς διαδικτυακής εγκυκλοπαίδειας Wikipedia, ήταν οι λέξεις «Ελλάδα» και «Χρυσή Αυγή».
Ως «μόδα» συνηθίζεται να χαρακτηρίζεται μια εφήμερη τάση που χάνεται ύστερα από σύντομο χρονικό διάστημα. Σήμερα αναμφισβήτητα η Χρυσή Αυγή έχει μπει για τα καλά στην ελληνική καθημερινότητα και κάποιος θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι είναι μόδα. Αυτό που εμείς καλούμαστε να διαγράψουμε είναι η ημερομηνία λήξης. Το Κίνημά μας έχει αποδείξει στο παρελθόν, ότι αντέχει τις μεγαλύτερες δυσκολίες. Εάν αποδείξουμε ότι αντέχουμε και στον χρόνο τότε θα μπορούμε να πούμε ότι οι ιδέες μας έχουν πια βαθιές ρίζες στην κοινωνία.
Πάντοτε βλέπαμε τον Εθνικισμό ως τρόπο ζωής και πράγματι τέτοιος είναι. Άλλο πράγμα όμως ο τρόπος ζωής και άλλο το lifestyle. Το στοίχημά μας σήμερα θα πρέπει να είναι η μέθεξη των Ελλήνων στην ιδεολογία μας και στην δική μας αντίληψη περί ζωής. Σκοπός μας, να εμφυσήσουμε παραδοσιακά και υγιή πρότυπα στις μάζες. Ο καθένας από εμάς εκπροσωπεί το Κίνημα. Η προσωπική μας στάση ζωής, αναλόγως της ποιότητάς της, είτε θα εμπνεύσει είτε θα απομακρύνει τις μάζες από κοντά μας.
Στην πολιτική πολλοί κατάφεραν να κερδίσουν τις ψήφους της μάζας. Ελάχιστοι όμως επέτυχαν να κερδίσουν την ψυχή του λαού. Για εμάς, κάθε παιδί που εμπνέεται από έναν Χρυσαυγίτη και ακολουθεί το δικό μας τραχύ μονοπάτι, αξίζει όσες εκατό ψήφους «παραπονούμενων» ενήλικων που το σύστημα τους γύρισε την πλάτη λόγω της κρίσης.

Ο Εθνικισμός είναι Τρόπος Ζωής και ο Εθνικιστής πρέπει να είναι το Παράδειγμα που θα εμπνέει τους Έλληνες

Από την άλλη όποιος νομίζει ότι φορώντας μια μπλούζα της Χρυσής Αυγής, γίνεται αυτομάτως και μεγάλος εθνικιστής, κάνει λάθος. Θα πρέπει να κερδίσει με την αξία του τον τίτλο του Χρυσαυγίτη γιατί όπως λέει ο λαός «τα ράσα δεν κάνουν τον παπά...»

Στις γενιές που μεγάλωσαν τις τελευταίες δεκαετίες στην Ελλάδα, επιβλήθηκαν ψευτο-είδωλα μιας παρηκμασμένης εποχής, που το πλαστικό χρήμα και η ευμάρεια, δεν κατάφεραν ποτέ να ομορφύνουν.

Τα ελληνόπουλα ακόμα και σήμερα, έχουν να διαλέξουν ανάμεσα στο πρότυπο του επιτυχημένου λαμόγιου και του κίναιδου της τηλεόρασης ή ακόμα καλύτερα όταν συνδυάζει και τα δύο. Αν η κρίση μας προσφέρει κάποια ευκαιρία, αυτή είναι να σβήσουν τα θαμπά φώτα της γκλαμουριάς και της προστυχιάς και να λάμψει ο Έλληνας στην πραγματική του υπόσταση. Αυτό που λείπει σήμερα είναι το Παράδειγμα και αυτό το κενό πρέπει να συμπληρωθεί από τον Έλληνα Εθνικιστή.

Κοντά μας έρχονται κάθε λογής άνθρωποι. Ένα κίνημα που επιδιώκει την ανατροπή του κατεστημένου χρειάζεται την πλειοψηφία. Πολύ περισσότερο μια «εγκληματική συμμορία» (σύμφωνα με τους αντιπάλους μας) που όσο μεγαλώνει η επιρροή της, τόσο θα διαλύει τα νέφη της «περιθωριακής» απάτης.

Η κατάκτηση της πλειοψηφίας αφορά τον ποσοτικό παράγοντα που είναι απαραίτητος για την πολιτική μας επικράτηση. Στον πυρήνα της ιδεολογίας μας όμως, μεγαλύτερο βάρος έχει ο ποιοτικός παράγοντας και αυτός είναι που θα εμποδίσει την «αστικοποίηση» του Κινήματος. Οι πόρτες μας είναι ανοικτές για κάθε Έλληνα στην καταγωγή και την συνείδηση. Από εκεί και έπειτα, εκείνος οφείλει να αγωνιστεί όχι κατά όπως εκείνος νομίζει αλλά σύμφωνα με την στρατηγική μας. Οφείλει να εμβαθύνει στον πυρήνα της ιδεολογίας μας και να πειθαρχεί ως πολιτικός στρατιώτης.

«Η Χρυσή Αυγή δεν είναι σημαία ευκαιρίας», είχε γράψει προ μηνών ο Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου, στην εφημερίδα μας. Η Χρυσή Αυγή είναι το μοναδικό αξιοκρατικό κομμάτι μέσα σε ένα διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα ημετέρων. Η παλαιοκομματική νοοτροπία δεν έχει καμία θέση ανάμεσά μας.

Η διατήρηση του χαρακτήρα μας και της ιεραρχικής δομής μας, αποτελούν την καλύτερη εγγύηση.
Πολλοί ήταν εκείνοι στο παρελθόν, όπου καλοπροαίρετα ή όχι, μας συμβούλευαν να «αλλάξουμε κάποια πράγματα» και να «στρογγυλέψουμε θέσεις». Άλλοι πάλι θεωρούσαν την Χρυσή Αυγή «καμένο χαρτί», που δεν μπορεί να έχει πολιτική προοπτική. Ευτυχώς δεν ακούσαμε κανέναν, γιατί η Χρυσή Αυγή δεν θα ήταν αυτό που είναι σήμερα.
Τις ίδιες φωνές θα ξανακούσουμε στο εγγύς μέλλον: «Κάντε ένα άνοιγμα στους ψηφοφόρους του τάδε», «μην φέρνετε κόκκινες σημαίες στις συγκεντρώσεις» και πολλά ακόμα που θα ειπωθούν «για το καλό μας» ώστε να κερδίσουμε μεγαλύτερα ποσοστά. Τρίχες κατσαρές!
Δεν θα δώσουμε τέτοια χαρά σε όσους θα ήθελαν μια χειραγωγήσιμη Χρυσή Αυγή, όπου θα αρχίζει με την διαλλακτικότητα, θα περνάει στην δουλικότητα για να καταλήξει όμηρος συμφερόντων. Δεν ήταν μάταιες τόσες θυσίες από Αγωνιστές που κυριολεκτικά μάτωσαν στους δρόμους όλα αυτά τα χρόνια ακριβώς γιατί πιστεύουν στην αγνότητα των προθέσεών μας.
Η Χρυσή Αυγή λοιπόν, θα διαφυλάξει τον χαρακτήρα της με κάθε θυσία και έναντι όποιου πολιτικού τιμήματος. Θα φτύσει τις «τάσεις» και θα επιβάλλει τους δικούς της όρους με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον της Πατρίδας και του Λαού. Αυτό καθορίζει την πολιτική μας και όχι τα εκλογικά ποσοστά. Μας είναι παντελώς αδιάφορο να γίνουμε αρεστοί στα τηλεπαράθυρα των δελτίων ειδήσεων. Στα παλιά μας τα αρβύλα η γνώμη του Λαζόπουλου και της Τατιάνας. Αυτοί είναι που καθορίζουν τις τάσεις και είναι σε μεγάλο βαθμό

συνυπεύθυνοι για την πνευματική κατάπτωση των Ελλήνων, με τα πορνο-πρότυπα και τις οθωμανικές σειρές.
Όσο περισσότερο γιγαντώνεται ο ανθελληνισμός, τόσο θα σκληραίνει η αδιαλλαξία μας. Μην αμφιβάλετε καθόλου: Η Ελλάδα αργά ή γρήγορα θα ξυπνήσει. Εμείς θα την ξυπνήσουμε με την ψυχή μας και την αποφασιστικότητα που διακρίνει τον αγώνα μας. Αυτό προστάζουν το Αίμα και η Τιμή μας.

⊕⊕⊕

⊕⊕⊕

Ποια Ελλάδα θέλεις;

Διανύουμε το τέταρτο έτος της κρίσης. Ένα ερώτημα που συχνά θέτει ο κόσμος, είναι αν θα τα καταφέρει η χώρα. Οι πολιτικάντηδες όλων των αποχρώσεων απαντούν: «Θα τα καταφέρουμε» και στην πραγματικότητα εννοούν ότι θα τα καταφέρουν οι ίδιοι. Είναι βεβαίως πολύ εύκολο να σκορπάς απελπισία και βασικά αυτό κάνουν, έτσι ώστε να μειώνονται οι αντιστάσεις του κόσμου απέναντι στο γενικό ξεπούλημα, την φοροκαταιγίδα, τις μειώσεις μισθών κτλ.

Ορθότερο θα ήταν το ερώτημα ως εξής: «Θέλουμε να τα καταφέρουμε;» και πάνω σε αυτή την βάση δεν ξέρω τι σκέφτονται οι ενορχηστρωτές της δυστυχίας μας, αλλά αφήνω την απάντηση σε σένα που διαβάζεις αυτές τις γραμμές.

Εδώ που φτάσαμε, είναι πολλά τα ερωτήματα που πρέπει να απαντήσεις. Για παράδειγμα «Ποια Ελλάδα θέλεις;»

Ακόμα και αν ως δια μαγείας, κάποιος διέγραφε το ελληνικό χρέος, νομίζεις ότι λύθηκαν τα προβλήματά μας και ξεκινάμε από το μηδέν; Πιστεύεις ακόμα ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα της Ελλάδας είναι οι τόκοι των δανειστών; Εμείς πάλι πιστεύουμε πως όχι.

Η κρίση μας είναι ηθική και πνευματική αγαπητέ συμπατριώτη. Ακόμα και αν δεν χρώσταγες περίπου 40.000 € για το δημόσιο χρέος (τόσα τους λείπουν!), υπάρχουν μεγαλύτερες πληγές στο σώμα της πατρίδας που πρέπει να επουλωθούν.

Την τελευταία πενταετία οι Έλληνες μειώθηκαν κατά ένα εκατομμύριο. Ούτε πόλεμο να είχαμε.
Επίσης αν ακολουθήσει τους ίδιους ρυθμούς η λαθρομετανάστευση, σε λιγότερο από είκοσι χρόνια, θα είμαστε μειονότητα μέσα στην χώρα μας. Μειονότητα είναι ήδη οι Έλληνες σε αρκετές περιοχές. Και εκεί το έγκλημα θερίζει. Διάβασες μήπως πόσοι Έλληνες έπεσαν νεκροί το 2012 από συμμορίες λαθρομεταναστών;
Νομίζεις ότι αν διέγραφαν το χρέος, θα σταματούσε η τουρκική απειλή; Θα λευτερώνονταν η Κύπρος; Θα άλλαζαν στάση οι Σκοπιανοί; Μήπως ελπίζεις ότι θα σου ζητούσαν συγγνώμη οι Τσοχατζόπουλοι και οι Παπαγεωργόπουλοι και θα σου επέστρεφαν οικιοθελώς τα κλεμμένα;
Τίποτα από όλα αυτά δεν θα συνέβαινε.
Η σωστή ερώτηση λοιπόν, είναι «ποια Ελλάδα θέλεις και τι κάνεις για να την κερδίσεις;» Εμείς αγωνιζόμαστε για μια Ελεύθερη Ελλάδα και πιστεύουμε στη Νίκη μας. Δεν είμαστε «αγανακτισμένοι» ούτε δεν πέσαμε από τα σύννεφα με την οικονομική κρίση.

Ναι, υπάρχει ελπίδα, υπάρχει διέξοδος αλλά δεν υπάρχει χρόνος. Δεν μπορούν όμως να χτιστούν γερά θεμέλια με τα υλικά κατεδαφίσεως του παλαιοκομματισμού. Έχουμε ίσως την τελευταία ευκαιρία να πάρουμε την Πατρίδα μας πίσω από εκείνους που την ξεπουλούν για να κρατηθούν στα αξιώματά τους λίγο καιρό ακόμη.
Δεν είναι «περιθωριακοί» και «φασίστες» όσοι έρχονται κοντά μας. Είναι Έλληνες που αγωνιούν και βλέπουν στην Χρυσή Αυγή την μεγάλη ευκαιρία της εθνικής αντεπίθεσης πριν μας διαγράψει οριστικά και αμετάκλητα η ιστορία.

Τα «παιδιά με τα μαύρα», οι νέες και οι νέοι της Χρυσής Αυγής, πιστεύουν σε έναν ανώτερο σκοπό, την ώρα που οι συμπατριώτες μας χάνουν την πίστη τους σε οτιδήποτε

Κουβαλάμε μέσα μας την βαριά παρακαταθήκη του Ελληνισμού. Αυτή δεν δύναται να εκφραστεί μέσα από ξένα δόγματα, παρά μόνον από την Εθνική Ιδέα την οποία εκπροσωπεί ο Λαϊκός Σύνδεσμος.

Μέσα σε αυτές τις σελίδες, είχες την ευκαιρία να διαβάσεις ένα κομμάτι της δικής μας ιστορίας, όπου η Θέληση και η Αλήθεια αναμετρήθηκαν με το ψέμα. Η αναμέτρηση της Αληθινής Ελλάδας με το ψευτορωμαίικο. Δεν είναι Ελλάδα αυτό που ζουν οι τελευταίες γενιές και ούτε καν η σκιά της. Και γι' αυτό υπάρχουν ένοχοι που πρέπει να πληρώσουν. Τίποτα δεν έχει τελειώσει ακόμα. Μην τους κάνεις την χάρη να πιστέψεις κάτι τέτοιο.

Σπέρνουν την απαισιοδοξία για να θερίσουν την υποταγή και δεν δίνουν δεκάρα για τις εκατοντάδες αυτοκτονίες Ελλήνων ή για το σχεδόν ενάμιση εκατομμύριο ανέργων. Θέλουν να πιστεύεις ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το ξεπούλημα της εθνικής κυριαρχίας. Ότι δεν γίνεται να απαλλαγούμε από τα εκατομμύρια λαθρομεταναστών μέσα στο περιβάλλον της παγκοσμιοποίησης, ούτε και να ορθοποδήσει η οικονομία χωρίς τα μνημόνια των «καλών» μας δανειστών.
Να ξέρεις ότι η τυραννία της νέας τάξης θα συνεχίσει αδίστακτα τον πόλεμο εναντίον του Ελληνισμού. Είναι μια συμμορία αλαζόνων εγκληματιών που θέλει τους λαούς υποταγμένους για να εξυπηρετήσει τα «περιούσια» σχέδιά της. Το αντίδοτο στο δηλητήριό της είναι οι Παραδόσεις μας που διώκονται απηνώς τις τελευταίες δεκαετίες.
Πολεμούν την Φωνή μας γιατί ξυπνά το ένστικτο αυτοσυντήρησης του λαού μας, ενάντια στον προσχεδιασμένο αφανισμό. Την πολεμούν είτε αποσιωπώντας την, είτε παραχαράζοντας την αλήθεια. Και όμως... Αυτή η ισχυρή μηχανή βρίσκεται σε πανικό. Αυτό οφείλεται σε εμάς και σε όσους συμπορεύονται μαζί μας. Και όσο περισσότερο τρέμουν, τόσο βεβαιωνόμαστε ότι είμαστε στον σωστό δρόμο.
Η νίκη της Χρυσής Αυγής απέναντι σε όλους αυτούς γέννησε ένα πραγματικό λαϊκό κίνημα που δεν θα σε προδώσει γιατί είναι κομμάτι δικό σου. Φρόντισε εσύ να μην προδώσεις τον εαυτό που και απάντα στο ερώτημα «Ποια Ελλάδα θέλεις;»

⊕⊕⊕

«Τα παιδιά με τα μαύρα»
δεν είναι μια υπόθεση του
τελευταίου χρόνου.
Ήταν πάντοτε δίπλα σας,
ζούσαν ανάμεσά σας, εδώ
και πολλά χρόνια.
Κάποιοι από εσάς δεν τους
παίρνατε στα σοβαρά,
κάποιοι είχατε βολευτεί στο
μπουρζουάδικο όνειρό σας,
όμως εμείς το λέγαμε πως
θα έλθει η ώρα μας και πως
δεν ήλθε ακόμη ο καιρός μας
γιατί δεν είμαστε τα ήσυχα
πτηνά των ήρεμων καιρών,
αλλά πουλιά της καταιγίδας
και της θύελλας.
Και η καταιγίδα ήλθε και η
θύελλα ήλθε και μαζί με
αυτή ήλθαμε και εμείς
«τα παιδιά με τα μαύρα».
Στις σελίδες αυτές,
θα διαβάσεις ένα κομμάτι
της ιστορίας μας...

